

AIM - Toelichtingen bij de milieuregels uit het Activiteitenbesluit

Toelichtingen

U hebt op 24-12-2014 de vragenboom van de Activiteitenbesluit Internet Module (<http://aim.vrom.nl>) doorlopen. Daarbij heeft u een aantal activiteiten geselecteerd waarvoor het Activiteitenbesluit en de bijbehorende Activiteitenregeling milieuregels bevat. Dit document bevat de toelichtingen bij deze milieuregels die gelden voor uw bedrijf.

Milieuregels

De milieuregels kunt u vinden in een apart bestand.

Inhoud

Lozen van hemelwater, dat niet afkomstig is van een bodembeschermende voorziening	1
In werking hebben van een stookinstallatie - Keuring en onderhoud	4
Uitwendig wassen van motorvoertuigen of werktuigen waarmee geen gewasbeschermingsmiddelen zijn toegepast	6
Opslaan en overslaan van goederen - algemeen	8
Opslaan van gevaarlijke stoffen, CMR-stoffen of bodembedreigende stoffen in verpakking	11
Inwendig reinigen of ontsmetten van transportmiddelen	22
Algemene milieuregels voor bodembedreigende activiteiten	26
Algemene milieuregels voor lozen	32
Algemene milieuregels voor type A en type B inrichtingen	36
Algemene milieuregels - Energiebesparing	41
Algemene milieuregels - Geluidhinder	43
Algemene milieuregels - Trillinghinder	49
Algemene milieuregels - Algemeen overgangsrecht	50

Lozen van hemelwater, dat niet afkomstig is van een bodembeschermende voorziening

Document	Toelichting "Lozen van hemelwater, dat niet afkomstig is van een bodembeschermende voorziening"	
Vindplaats milieuregels	Activiteitenbesluit	§ 3.1.3, artikel 3.3 § 6.7, artikel 6.18
	Activiteitenregeling	nvt
Versie	1 januari 2013	

Waarover gaat deze toelichting?

Deze toelichting omvat een korte beschrijving van de voorschriften voor het lozen van afvloeiend hemelwater dat *niet* afkomstig is van een verplichte bodembeschermende voorziening en *geen* drainagewater is afkomstig van de teelt van gewassen op een doorlatende ondergrond..

Onder "afvloeiend hemelwater" wordt zowel verstaan hemelwater dat over een verharding afstroomt, als hemelwater dat bij neerslag door de bodem sijpelt en via drainage wordt afgevoerd.

Een verplichte bodembeschermende voorziening is een bestaande of aan te leggen voorziening die aanwezig moet zijn vanwege het uitvoeren van bodembedreigende activiteiten. De voorschriften zijn ook van toepassing op afvloeiend hemelwater afkomstig van bodembeschermende voorzieningen die niet verplicht zijn, maar vrijwillig zijn aangebracht.

Bij de opslag van goederen kan sprake zijn van lozing van afvloeiend hemelwater dat niet afkomstig is van bodembeschermende voorzieningen. Het hemelwater dat afkomstig is van het opslaan en overslaan van goederen valt onder paragraaf 3.3.6 "Opslaan en overslaan van goederen" van het Activiteitenbesluit.

Lozen hemelwater wel afkomstig van bodembeschermende voorzieningen

Eventuele eisen aan lozingen van afvloeiend hemelwater afkomstig van bodembeschermende voorzieningen zijn vermeld bij de activiteiten waarbij "dergelijke voorzieningen verplicht zijn. De milieuhygiënische noodzaak voor deze bodembeschermende voorziening maakt dat ook afvloeiend hemelwater daarvan niet in alle gevallen zonder beperkingen kan worden geloosd. Overigens zal bij bodembeschermende voorzieningen niet altijd afvloeiend hemelwater vrijkomen, omdat veel activiteiten, waarvoor bodembeschermende voorzieningen zijn vereist, inpandig plaatsvinden.

Gemeentelijke verordening

Een gemeentelijke verordening zoals bedoeld in artikel 10.32a van de Wet milieubeheer (Wm) biedt de mogelijkheid om gebiedsgerichte regels voor afvloeiend hemelwater te stellen. De verordeningsmogelijkheid van de gemeente geldt voor lozingen op of in de bodem en voor lozingen in een voorziening voor inzameling en transport van afvalwater, zoals een openbaar vuilwaterriool of een openbaar hemelwaterstelsel. Regels kunnen met name relevant zijn daar waar het afvloeiend hemelwater via een openbaar hemelwaterstelsel op of in de bodem of in het oppervlaktewater wordt gebracht. Deze verordening biedt de gemeente ook de mogelijkheid om te bepalen dat bestaande lozingen van afvloeiend hemelwater op een vuilwaterriool binnen een in de verordening genoemde termijn moeten worden beëindigd.

Voorschriften	
Lozen vuilwaterriool	
Lozen verboden	
Lozen bodem, oppervlaktewater, hemelwaterriool	
Lozen toegestaan	
Voorwaarden gebruik gewasbeschermingsmiddelen	

Verbod lozen vuilwaterriool

Uitgangspunt voor het lozen van hemelwater is dat afvloeiend hemelwater lokaal in het milieu wordt gebracht door lozing in het oppervlaktewater of op of in de bodem, of op een hemelwaterriool. Lozing op het vuilwaterriool is in principe verboden.

Voor bestaande situaties, waarbij al werd geloosd op vuilwaterriool, voordat dit verbod van toepassing werd, geldt het verbod niet. Het bevoegd gezag kan via een maatwerkvoorschrift een termijn stellen aan het beëindigen van het lozen op het vuilwaterriool.

Lozing op het vuilwaterriool mag uitsluitend plaatsvinden, als er redelijkerwijs geen andere mogelijkheid tot lozen is. Dit kan bijvoorbeeld aan de orde zijn bij een bedrijf dat gevestigd is op een locatie met een dusdanig hoge grondwaterstand dat bodemlozingen niet in redelijkheid mogelijk zijn, geen oppervlaktewater in de buurt is en ook geen hemelwaterstelsel aanwezig is. Het toestaan van lozen op het vuilwaterriool is niet bedoeld voor die bedrijven die geen preventieve maatregelen (willen) treffen. Ook het voor de zekerheid lozen op het vuilwaterriool, voor het geval er bij de activiteit iets fout zou gaan, waardoor verontreiniging van het oppervlaktewater zou kunnen optreden, wordt bij de meeste activiteiten niet noodzakelijk en wenselijk geacht.

Lozing op een vuilwaterriool leidt tot transporteren van "schoon" water over grote afstanden, waarbij dit water door vermenging met ander afvalwater in het vuilwaterriool sterk verontreinigd raakt. Tijdens het transport kunnen overstorten plaatsvinden wanneer het stelsel de hoeveelheden niet kan verwerken. Daarnaast heeft het hemelwater ook negatieve effecten op het zuiveringsproces van het zuiveringstechnisch werk. In de praktijk is het hemelwater op het moment dat het vanuit het zuiveringstechnisch werk op het oppervlaktewater wordt geloosd veelal meer verontreinigd dan op het moment dat het in het riool kwam.

Lozing op bodem, oppervlaktewater, hemelwaterstelsel

Afvloeiend hemelwater mag in principe zonder beperkingen in het oppervlaktewater, op of in de bodem of op een hemelwaterstelsel (hemelwaterriool) worden geloosd. Hierbij is het uitgangspunt dat afvloeiend hemelwater schoon is, maar dat enige verontreiniging bijna onontkoombaar is. Door het treffen van preventieve maatregelen kan deze verontreiniging tot een minimum worden beperkt. Verontreiniging kan ontstaan omdat de oppervlakken waarover het hemelwater afvloeit niet volledig schoon zijn en omdat enige mate van uitloging kan plaatsvinden, afhankelijk van het materiaal waarmee het hemelwater in aanraking komt. De beheerder van het terrein/oppervlak waar het hemelwater is neergekomen, is verantwoordelijk voor het nemen van preventieve maatregelen en kan hierop worden aangesproken op grond van de zorgplicht. Allereerst kan in overleg met de exploitant van een bedrijf afspraken worden gemaakt over de noodzakelijke maatregelen, bijvoorbeeld enige mate van berging. Daarnaast kan het bevoegd gezag via maatwerkvoorschriften extra eisen stellen op grond van de zorgplicht.

Preventieve maatregelen

Preventieve maatregelen zijn bijvoorbeeld:

- het schoonhouden van het bedrijf;
- het zorgvuldig omgaan met milieugevaarlijke stoffen;
- het rekening houden met uitloging bij de keuze van materialen die aan hemelwater zijn blootgesteld;
- een zodanige wijze van onkruidbestrijding dat onnodige verontreiniging wordt voorkomen.

Soms kan het gewenst zijn om, rekening houdend met de specifieke situatie, deze maatregelen te concretiseren, of zelfs - aanvullend op de preventieve maatregelen - enige mate van behandeling van het hemelwater te eisen via maatwerkvoorschriften. Ook kan het zijn dat eisen moeten worden gesteld aan de hoeveelheid of gericht op het voorkomen van bovenmatige verontreiniging van het hemelwater. Dat laatste kan aan de orde zijn als bij een bouwwerk gekozen is voor toepassing van grote oppervlakken uitlogende materialen. Ook kunnen voorschriften nodig zijn vanwege de capaciteit van het rioolstelsel.

Voorwaarden gebruik gewasbeschermingsmiddelen

Neerslag op verhardingen kan via oppervlakkige afspoeling of via een regenwaterafvoersysteem in het oppervlaktewater terecht komen. Het kan daarbij gaan om halfopen verhardingen, zoals tegels en klinkers, en gesloten verhardingen, zoals asfalt en beton. Als op verhardingen gebruik wordt gemaakt van gewasbeschermingsmiddelen, waaronder onkruidbestrijdingsmiddelen, gelden de volgende eisen:

- pleksgewijze behandeling door selectieve toepassingstechnieken; selectieve toepassingstechnieken zijn onder andere sensorgestuurde spuitsystemen, onkruidbestrijkers en spuitlansen;
- geen toepassing als binnen 24 uur aanzienlijke kans is op neerslag (meer dan 40%);
- geen toepassing in of nabij straatkolken of putten.

In werking hebben van een stookinstallatie - Keuring en onderhoud

Document	Toelichting "In werking hebben van een stookinstallatie, niet zijnde een grote stookinstallatie - Keuring en onderhoud"	
Vindplaats milieuregels	Activiteitenbesluit	§ 3.2.1, artikel 3.7, lid 4 en 3.10p § 6.9, artikel 6.20, lid 1 en 6
	Activiteitenregeling	§ 3.2.1, artikel 3.6, lid 4 en, 3.7m en 3.7p
Versie	19 maart 2014	

Waarover gaat deze toelichting?

Deze toelichting omvat een beschrijving van de voorschriften voor keuring en onderhoud voor stookinstallaties. Een geldt pas een onderhoudsplicht als uit keuring blijkt dat dit noodzakelijk is. Een stookinstallatie is een technische eenheid waarin brandstoffen worden geoxideerd om de opgewekte warmte te gebruiken.

Niet van toepassing

De voorschriften zijn niet van toepassing op grote stookinstallaties met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van 50 MW of meer, ongeacht welke brandstof worden toegepast.

De voorschriften zijn ook niet van toepassing op een:

- gasturbine, ketelinstallatie, gas- of dieselmotor met een omgevingsvergunning voor het onderzoeken, beproeven of demonstreren van experimentele verbrandingstechnieken of van technieken voor het bestrijden van de uitworp van zwaveldioxide (SO₂), stikstofoxiden (NO_x) of totaal stof;
- gasturbine, ketelinstallatie, gas-of dieselmotor die een noodvoorziening is en maximaal 500 uren per jaar in gebruik is;
- ketelinstallatie met een nominaal vermogen van minder dan 400 kilowatt waarin andere brandstoffen dan biomassa wordt toegepast;
- afvalverbrandingsinstallatie of afvalmeeverbrandingsinstallatie waarop paragraaf 5.2 van toepassing is;
- mobiele stookinstallatie.

Nominaal vermogen

Nominaal vermogen is niet gedefinieerd in het Activiteitenbesluit. Onder nominaal vermogen wordt in de regel verstaan: het maximale verwarmingsvermogen (= geleverde warmte) dat door de fabrikant voor continu gebruik is aangegeven en gegarandeerd, waarbij het door hem aangegeven rendement wordt gehaald. De gebruikelijke aanduiding is Pn.

Voorschriften	
Veiligheid, emissie, energie	
Periodieke keuring	
Certificatie	
Onderhoud	

Bestaande voormalige Bees A installaties

Voor stookinstallaties die voor 1 april 2010 geplaatst of in gebruik genomen zijn en die op 31 maart 2010 onder Bees A vielen, zijn de voorschriften voor keuring en onderhoud tot 1 januari 2017 niet van toepassing. Tot 1 januari 2017 moet de keuring en het onderhoud van deze installaties voldoen aan de regels die op 31 maart 2010 golden op grond van het Bees A.

Periodieke keuring

De keuringsfrequentie van stookinstallaties is afhankelijk van het nominaal vermogen. De voorschriften voor inspectie en onderhoud zijn van toepassing bij een nominaal vermogen:

- vanaf 20 kW voor een niet-gasgestookte installatie en
- vanaf 100 kW voor een gasgestookte installatie.

In onderstaande tabel is vermeld hoe vaak een stookinstallatie moet worden gekeurd.

Brandstof	Nominaal vermogen	Keuring ten minste om de
Gas	≤100 kW	-
	>100 kW	4 jaar
Vast/vloeibaar	<20 kW	-
	> 20 ≤100 kW	4 jaar
	>100 kW	2 jaar

Van de keuring moet een ondertekend verslag binnen het bedrijf aanwezig zijn. In het verslag wordt vastgelegd wanneer, door wie de keuring is verricht en de resultaten van de keuring.

Keuring

Bij de keuring wordt gekeken naar veilig functioneren, optimale verbranding en energiezuinigheid. Door tijdig onderhoud te plegen worden de risico's op luchtverontreiniging (CO, NO_x, SO₂, fijn stof en C_xH_y), explosiegevaar en energieverstopping beperkt en de bescherming van het milieu en gezondheid verbeterd. Bij een keuring moet ook worden gekeken naar de afstelling voor verbranding, het systeem voor de toevoer van brandstof en verbrandingslucht en de afvoer van verbrandingsgassen.

Gecertificeerd bedrijf

Periodieke keuringen moeten worden verricht door een bedrijf dat beschikt over een geldig certificaat dat is afgegeven door een instantie die is geaccrediteerd om werkzaamheden te mogen uitvoeren op grond van de «Beoordelingsrichtlijn voor het uitvoeren van onderhoud en inspecties aan stookinstallaties» van de Stichting Certificatie Inspectie en Onderhoud Stookinstallaties (SCIOS) die onderdeel is van de "Certificatieregeling voor inspectie en onderhoud stookinstallaties". Gecertificeerde bedrijven zijn te vinden op www.SCIOS.nl

Onderhoud

Als uit een keuring blijkt dat onderhoud noodzakelijk is, moet dat binnen twee weken na de keuring plaatsvinden. Een ondertekend bewijs van dit onderhoud moet binnen het bedrijf aanwezig zijn. Hierin moet zijn vermeld wanneer, door wie en welk onderhoud is verricht.

Uitgebreide informatie over keuring en onderhoud is te vinden op:

<http://www.infomil.nl/onderwerpen/klimaat-lucht/stookinstallaties/keuring-onderhoud-0/>

Uitwendig wassen van motorvoertuigen of werktuigen waarmee geen gewasbeschermingsmiddelen zijn toegepast

Document	Toelichting "Uitwendig wassen van motorvoertuigen of werktuigen waarmee geen gewasbeschermingsmiddelen zijn toegepast"	
Vindplaats milieuregels	Activiteitenbesluit	§ 3.3.2, artikel 3.23a t/m 3.23c en 3.24 § 6.6, artikel 6.17, lid 1 §6.11a, artikel 6.22c
	Activiteitenregeling	§ 3.3.2, artikel 3.27
Versie	1 maart 2014	

Waarover gaat deze toelichting?

Deze toelichting omvat een beschrijving van de voorschriften voor het wassen van de buitenkant van motorvoertuigen en werktuigen. Motorvoertuigen en werktuigen zijn onder andere aanhangers, maar ook carrosserieonderdelen.

De voorschriften zijn *niet* van toepassing op het inwendig reinigen en het deconserveren van nieuwe voertuigen. Voor het inwendig reinigen zijn eisen opgenomen paragraaf 4.8.1 'Inwendig reinigen van tanks, tankwagens, vrachtwagens en andere transportmiddelen' van het Activiteitenbesluit.

Het deconserveren valt onder artikel 4.97 van de Activiteitenregeling.

Voorschriften	
Bodem	
Vloeistofdichte vloer of verharding	
Geen bodembeschermende voorziening als maximaal één motorvoertuig of werktuig per week wordt gewassen	
Mobiele wasinstallatie: voorkomen dat vloeistoffen in de bodem terecht komen	
Lozen afvalwater	
Lozen in vuilwaterriool, ten hoogste: - 300 mg/l onopgeloste stoffen - 20 mg/l olie of 200 mg/l met olie-afscheider en slibvangput	
Verboden te lozen op oppervlaktewater	
Lozen op de bodem ten hoogste één motorvoertuig of werktuig per week	

Vloeistofdichte vloer

Het wassen moet plaatsvinden boven een vloeistofdichte vloer of verharding. De vloeistoffen mogen niet over de rand van de vloer of verharding lopen. De rand moet dus voldoende hoog zijn of de vloer moet afwaterend zijn gelegen. De afvoer moet groot genoeg zijn en mag niet verstopt raken.

Een vloeistofdichte vloer of verharding is niet verplicht als maximaal één motorvoertuig of werktuig waarmee geen gewasbeschermingsmiddelen zijn toegepast, per week wordt gewassen.

Voor bedrijven waarop vóór 1 januari 2013 het Besluit landbouw milieubeheer van toepassing was, geldt de verplichting voor een vloeistofdichte wasplaats pas op 1 januari 2016. Tot die tijd geldt dat de wasplaats ten minste vloeistofkerend moet zijn. Deze overgangsregeling geldt alleen voor motorvoertuigen en werktuigen waarmee geen gewasbeschermingsmiddelen zijn toegepast.

Mobiele wasinstallaties

Een mobiele wasinstallatie moet een voldoende bodembeschermende werking hebben. Dat betekent dat er geen vloeistoffen in de bodem terecht mogen komen. De vloeistoffen moeten worden opgevangen en op een juiste manier afgevoerd. Een mobiele wasinstallatie mag maximaal zes maanden aaneengesloten op dezelfde locatie staan.

Lozen afvalwater

Vuilwaterriool

Afvalwater dat in het vuilwaterriool wordt geloosd moet aan de volgende eisen voldoen:

- ten hoogste 300 mg/l onopgeloste stoffen;
- ten hoogste 20 mg/l olie of 200 mg/l met olie-afscheider en slibvangput.

Het afvalwater verdunnen zodat aan de norm van 20 milligram per liter wordt voldaan is niet toegestaan. Als risico bestaat dat het afvalwater meer dan 20 milligram per liter gaat bevatten, is een olie-afscheider verplicht. In vrijwel alle gevallen zal een slibvangput noodzakelijk zijn om te voldoen aan de norm van 300 milligram per liter aan onopgeloste bestanddelen (onder andere zand).

Lozingsverbod oppervlaktewater

Afvalwater dat ontstaat bij het wassen van motorvoertuigen of werktuigen mag niet worden geloosd op het oppervlaktewater.

Lozingsverbod bodem

Afvalwater dat ontstaat bij het wassen van motorvoertuigen of werktuigen mag niet worden geloosd in de bodem, tenzij er in de inrichting per week ten hoogste één motorvoertuig of werktuig waarmee geen gewasbeschermingsmiddelen zijn toegepast uitwendig wordt gewassen.

Opslaan en overslaan van goederen - algemeen

Document	Toelichting "Opslaan en overslaan van goederen - algemeen"	
Vindplaats milieuregels	Activiteitenbesluit	§ 3.4.3, artikel 3.31, 3.32, sub b, c en d, en 3.33
	Activiteitenregeling	§ 3.4.3, artikel 3.39, 3.40, 3.41, lid 1
Versie	1 maart 2014	

Waarover gaat deze toelichting?

Deze toelichting omvat een beschrijving van de voorschriften voor het opslaan en overslaan van goederen. Het gaat hier meestal om bulk- en stukgoederen, maar de voorschriften kunnen ook van toepassing zijn op het opslaan en overslaan van afvalstoffen. Welke voorschriften van toepassing zijn, is afhankelijk van de aard van de opgeslagen goederen.

Type B of C

Voor een type B bedrijf zijn alle voorschriften uit deze paragraaf van toepassing voor zover dat niet al is geregeld bij een specifieke activiteit in een andere paragraaf. Voor de volgende type C bedrijven gelden de voorschriften uit deze paragraaf voor zover het niet gaat om vaste kunstmest, explosieven, gedemonteerde airbags en gordelspanners, overige gevaarlijke stoffen en CMR-stoffen anders dan asbest, of vloeibare bodembedreigende stoffen:

- autodemontagebedrijven
- bedrijven voor demontage van tweewielige motorvoertuigen (motorfietsen, scooters, bromfietsen of snorfietsen)
- gemeentewerven en milieustraten
- rioolwaterzuiveringsinstallaties voor stedelijk afvalwater

Voor andere type C bedrijven zijn alleen de voorschriften voor inerte goederen en voor het lozen van afvalwater afkomstig van op- en overslaan van goederen in niet kwetsbare oppervlaktewateren van toepassing. De niet kwetsbare oppervlaktewateren zijn opgenomen in een lijst met aangewezen oppervlaktewaterlichamen in bijlage II van de Activiteitenregeling.

De rest van deze toelichting gaat alleen in op de voorschriften voor inerte en niet stuifgevoelige goederen. Voor bodembedreigende goederen en stuifgevoelige goederen vindt u de informatie in afzonderlijke toelichtingen.

Inerte niet stuifgevoelige goederen

Inerte niet stuifgevoelige goederen zijn goederen die geen significante milieubelasting geven. Dat betekent dat inerte goederen in principe de bodem en het oppervlaktewater niet verontreinigen en geen externe veiligheidseffecten zullen veroorzaken. De belangrijkste milieubelasting die sommige inerte niet stuifgevoelige goederen wel kunnen veroorzaken is verontreiniging van de omgeving en het oppervlaktewater. In de Activiteitenregeling zijn goederen aangewezen die in ieder geval als inert worden gekarakteriseerd. Dit zijn bijvoorbeeld straatmeubilair, papier, textiel, vlakglas en ijzer. Bodembedreigende stoffen, gevaarlijke stoffen en CMR-stoffen kunnen nooit inerte goederen zijn.

Arbeidsomstandighedenwet / Bouwbesluit

Voorschriften voor de overvulsignalering, de aarding, beveiliging tegen blikseminslag en het voorkomen van stofexplosies zijn verplicht op grond van arbeidsomstandighedenwetgeving en daarom niet in het Activiteitenbesluit opgenomen. Goederen kunnen brandgevaarlijk zijn, maar hiervoor zijn geen voorschriften opgenomen omdat dit is geregeld in het Bouwbesluit 2012.

Voorschriften	
Verontreiniging omgeving	
Voorkomen verontreiniging omgeving	
Lozen afvalwater inerte goederen	
Lozen oppervlaktewater, bodem, hemelwaterriool toegestaan	
Lozen in vuilwaterriool alleen als andere route niet mogelijk	
Gehalte onopgeloste stoffen niet meer dan 300 mg/l	
Doelmatige bemonstering afvalwater	
Gebruik afvalwater voor bevochtigen	

Voorkomen verontreiniging omgeving

Op- of overslag in de buitenlucht moet zo plaatsvinden dat er geen materiaal weg kan waaien. Daarmee wordt verontreiniging van de omgeving en oppervlaktewater voorkomen.

Lozen afvalwater inerte goederen

Afvalwater dat in contact is geweest met inerte goederen wordt bij voorkeur geloosd op de bodem, in en hemelwaterriool of op oppervlaktewater. Alleen als dit niet mogelijk is, bijvoorbeeld omdat er geen oppervlaktewater of hemelwaterriool is en de bodem ongeschikt is, is lozing op het vuilwaterriool toegestaan. In alle gevallen geldt een lozingseis van maximaal 300 mg/l onopgeloste stoffen en moet het afvalwater bemonsterd kunnen worden.

Voorkomen verontreiniging oppervlaktewater

Bij op- en overslag van goederen langs oppervlaktewater moet zo veel mogelijk worden voorkomen dat de goederen afvloeien in oppervlaktewater (bijvoorbeeld zand of grind op de oever). Verontreiniging van oppervlaktewater wordt in ieder geval voorkomen als onderstaande maatregelen zijn getroffen.

Buitenopslag van goederen:

- tot 2 meter uit de kaderrand of oever vindt geen opslag plaats;
 - er is een deugdelijke keerwand aanwezig en tussen keerwand en kader of oever ligt geen product.
- Bulkopslag heeft, zonder beschermende maatregelen, de neiging een steeds groter terrein te gaan beslaan omdat de hoop uitzakt. Als die opslag dicht bij een oppervlaktewater ligt zal de opslag zich op een gegeven moment uitstrekken tot in het oppervlaktewater. Dit kan worden voorkomen door de opslag op minstens twee meter vanaf de oever of de kade te houden of door middel van het plaatsen van een keerwal waarmee voorkomen wordt dat de hoop uitzakt.

Laden en lossen van schepen met inerte goederen:

- schoonmaken van grijpers zodanig uitvoeren dat overslagresten en spoelwater niet in oppervlaktewater terecht komen;
- afstand tussen wal en schip is zo klein mogelijk, in ieder geval niet groter dan 5 meter;
- schip wordt met wal verbonden door een ponton of morsklep.

Het voorkomen van verontreiniging is een essentieel onderdeel van een goede bedrijfsvoering. Een goed voorbeeld daarvan is dat eventuele morsverliezen in de nabijheid van een oppervlaktewater of de riolering zo snel mogelijk worden opgeruimd. Hierdoor wordt vervuiling vanuit deze bron voorkomen. Een andere maatregel is de morsverliezen op kades, steigers, pontons en scheepsdelen direct, of in ieder geval binnen 24 uur, na het beëindigen van de overslagactiviteit op te ruimen.

Opslaan van gevaarlijke stoffen, CMR-stoffen of bodembedreigende stoffen in verpakking

Document	Toelichting "Opslaan van gevaarlijke stoffen, CMR-stoffen of bodembedreigende stoffen in verpakking, niet zijnde vuurwerk, pyrotechnische artikelen voor theatergebruik, andere ontplofbare stoffen, bepaalde organische peroxiden, asbest, gedemonteerde airbags, gordelspanners of vaste kunstmeststoffen"	
Vindplaats milieuregels	Activiteitenbesluit	§ 4.1.1, artikel 4a en 4.1
	Activiteitenregeling	§ 4.1.1, artikel 4.1 t/m 4.10a § 6.1, artikel 6.6, 6.6a en 6.6b
Versie	3 juli 2014	

Waarover gaat deze toelichting?

Deze toelichting omvat een beschrijving van de voorschriften voor het opslaan van gevaarlijke stoffen (inclusief gassen), CMR-stoffen en bodembedreigende stoffen in verpakking.

Deze toelichting omvat niet de voorschriften voor het opslaan van vuurwerk, pyrotechnische artikelen voor theatergebruik, andere ontplofbare stoffen, bepaalde organische peroxiden, asbest, gedemonteerde airbags, gordelspanners of vaste kunstmeststoffen. Voorschriften voor het opslaan van deze stoffen zijn opgenomen in andere toelichtingen.

CMR-stoffen

CMR-stoffen zijn stoffen die volgens Europese normen zijn geclassificeerd als carcinogeen, mutageen of reprotoxisch. Aangezien de ADR-indeling uitgaat van acute effecten - en niet van gezondheidseffecten op de langere termijn - kunnen deze stoffen in allerlei ADR-classes voorkomen, of zelfs helemaal niet ADR-geclassificeerd zijn.

Omgevingsvergunning milieu

Een omgevingsvergunning milieu is nodig bij:

- Het opslaan van gevaarlijke stoffen anders dan in verpakking of in opslagtanks (bijvoorbeeld los gestort).
- Opslaan van meer dan 10.000 kg per opslagvoorziening. Er geldt geen limiet voor het aantal opslagvoorzieningen dat in een bedrijf aanwezig mag zijn. Dit betekent dat bij één bedrijf meerdere opslagvoorzieningen, elk maximaal tot 10.000 kg, aanwezig kunnen zijn.
- Tijdelijk opslaan van gevaarlijke stoffen of CMR stoffen die aan derden zijn geadresseerd, als in een brandcompartiment meer dan 10.000 kg aanwezig kan zijn. Dit komt voor bij op- en overslag van verpakte gevaarlijke stoffen.
- Opslaan van stoffen in bepaalde gevarenklassen. Het gaat om bepaalde voor zelfontleding vatbare brandbare stoffen (klasse 4.1, verpakkingsgroep I) en zeer giftige stoffen (klasse 6.1, verpakkingsgroep I, meer dan 1.000 kg).
- Opslaan van giftige gassen in gasflessen, uitgezonderd ammoniak en ethyleenoxide.

Als een omgevingsvergunning milieu nodig is, zijn de eisen voor het opslaan van gevaarlijke stoffen en CMR stoffen in verpakking in de omgevingsvergunning milieu opgenomen.

Voorschriften	
Veiligheid	
Minimumafstand	
Verbod flessen met autogas	
Deugdelijke verpakking	
Opslag overeenkomstig PGS 15	
Uitzonderingen opslag overeenkomstig PGS 15	
Tijdelijke opslag	
Brandveilige opslag in verkoopruimte	
Leidingen	
Afgetapte brandstoffen bij autodemontagebedrijven	
Bodem	
Bodembeschermende voorziening	
Oppervlaktewater	
Geen opslag bovendecks	
Opvang- en antispotvoorziening	

Minimumafstand

Bij een opslag van meer dan 2.500 kg gevaarlijke stoffen en CMR-stoffen moet de afstand tussen de opslagvoorziening en dichtstbijzijnde woning van derden ten minste 20 meter zijn. Een afstand van 8 meter is voldoende als de opslagvoorziening is uitgevoerd als brandcompartiment of als een brandwerende voorziening van voldoende omvang aanwezig is. Deze eis geldt niet voor de opslag van bodembedreigende stoffen en ook niet als geen brandbare gevaarlijke stoffen aanwezig zijn.

Bij een opslag van meer dan 1.000 liter brandbare gassen in gasflessen in de buitenlucht moet de afstand tussen de opslagvoorziening en dichtstbijzijnde woning van derden ten minste 15 meter zijn. Een afstand van 7,5 meter is voldoende als de opslagvoorziening is uitgevoerd als brandcompartiment of als een brandwerende voorziening van voldoende omvang aanwezig is. De 1.000 liter wordt bepaald aan de hand van de totale waterinhoud van de gasflessen.

Als sprake is van twee opslagvoorzieningen van elk 500 liter brandbare gassen in gasflessen hoeft niet te worden voldaan aan deze afstand. Ook als geen brandbare gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in de opslagvoorziening zijn deze afstanden niet van toepassing.

Brandwerende voorziening

Een brandwerende voorziening van voldoende omvang is in ieder geval een wand met een brandwerendheid van ten minste 60 minuten met een hoogte van twee meter aan weerszijden van de opslagvoorziening en een lengte van ten minste twee meter, horizontaal gemeten vanaf de opslagvoorziening.

Verbod flessen met autogas

De aanwezigheid en het gebruik van gasflessen die gevuld zijn met autogas is verboden, met uitzondering van voor interne transportmiddelen aanwezige wisselreservoirs (vorkheftrucks e.d.). Het verbod geldt niet voor gedemonteerde LPG-tanks.

Deugdelijke verpakking

Een verpakking moet zijn bestand tegen normale behandeling zijn en er moeten geen stoffen uitlekken.

Opslag overeenkomstig PGS 15

Opslag van gevaarlijke stoffen en CMR stoffen in verpakking moet plaatsvinden in een opslagvoorziening die voldoet aan de eisen die zijn opgenomen in de richtlijn PGS 15 *Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen*, versie 1.1 van december 2012. PGS 15 is te vinden op www.publicatiereeksgevaarlijkestoffen.nl. Meer informatie over de eisen uit PGS 15 en uitleg over de diverse soorten opslagvoorzieningen staat in de Handleiding PGS 15 op de website van InfoMil: <http://www.infomil.nl/onderwerpen/hinder-gezondheid/veiligheid/pgs/handleiding-pgs-15>.

In onderstaande tabel is voor de verschillende stoffen vermeld aan welke voorschriften de opslagvoorziening moet voldoen.

Soort stof	Voorschriften PGS 15
Gevaarlijke stoffen en CMR-stoffen, uitgezonderd gasflessen en spuitbussen	<ul style="list-style-type: none"> - paragraaf 3.1, met uitzondering van voorschrift 3.1.2 - paragraaf 3.2, met uitzondering van voorschrift 3.2.12 - paragraaf 3.4 (stellingen); - paragraaf 3.8 tot en met 3.20, met uitzondering van voorschrift 3.10.5 - voorschrift 3.21.1, eerste alinea - paragraaf 3.23
Gevaarlijke stoffen klasse 4 ADR	<p><i>in brandveiligheidsopslagkast:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - de hiervoor genoemde voorschriften en paragrafen <p><i>niet in brandveiligheidsopslagkast:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - de hiervoor genoemde voorschriften en paragrafen (uitgezonderd paragraaf 3.10: eisen brandveiligheidsopslagkast), en - voorschrift 8.5.1 (klasse 4.1, 4.2 en 4.3) - voorschrift 8.5.2 (alleen klasse 4.1)

Soort stof	Voorschriften PGS 15
Gasflessen, uitgezonderd: <ul style="list-style-type: none"> - kooldioxide met een doelmatige drukontlastvoorziening; - kooldioxide bij horecagelegenheden - blusgas 	<i>alle situaties:</i> <ul style="list-style-type: none"> - voorschrift 3.1.1 en 3.1.3 - paragraaf 3.2, met uitzondering van voorschrift 3.2.12 - paragraaf 3.4, met uitzondering van voorschrift 3.4.5 - paragraaf 3.11 en 3.15 tot en met 3.20 - voorschrift 3.21.1, eerste alinea - paragraaf 3.23 - voorschrift 6.1.2 en 6.1.3 <i>in brandveiligheidsopslagkast:</i> <ul style="list-style-type: none"> - voorschrift 6.2.1 tot en met 6.2.3 en 6.2.7 tot en met 6.2.16 - voorschrift 6.3.2 tot en met 6.3.6 <i>niet in brandveiligheidsopslagkast:</i> <ul style="list-style-type: none"> - paragraaf 6.2
Gasflessen met: <ul style="list-style-type: none"> - kooldioxide met een doelmatige drukontlastvoorziening; - kooldioxide bij horecagelegenheden - blusgas 	<ul style="list-style-type: none"> - opslagplaats herkenbaar en duidelijk gemarkeerd - niet toegankelijk voor onbevoegden - voorschrift 6.2.3, 6.2.10 en 6.2.14 (deze voorschriften gelden ook voor gasflessen buiten een opslagvoorziening, zoals flessen op een laskar)
Spuitbussen, gaspatronen, aanstekers (klasse 2 ADR)	<ul style="list-style-type: none"> - voorschrift 3.1.1 en 3.1.3 - paragraaf 3.2 met uitzondering van voorschrift 3.2.12 - paragraaf 3.4 - paragraaf 3.10 t/m 3.20 met uitzondering van voorschrift 3.10.5 en paragraaf 3.14 - voorschrift 3.21.1, eerste alinea - paragraaf 3.23 - voorschrift 7.3.1 tot en met 7.3.5, 7.4.1 en 7.4.2
Accu's	<i>alle accu's:</i> <ul style="list-style-type: none"> - rechtop staan <i>gebruikte accu's</i> <ul style="list-style-type: none"> - vloeistofdichte vloer of verharding maximaal 20 m², of - lekbak, voldoende sterk met opvangcapaciteit gelijk totale inhoud accu's

Spuitbussen, gaspatronen, aanstekers

Bedoeld zijn spuitbussen (UN 1950), gaspatronen of aanstekers met brandbaar gas of navulpatronen voor aanstekers met brandbaar gas (UN 1057) behorende tot de klasse 2 van het ADR. Hieronder worden niet die verpakte gevaarlijke stoffen verstaan waarvoor vrijstellingen gelden op basis van het ADR, zoals spuitbussen met slagroom. Op 1 december 2013 zijn de eisen voor spuitbussen aangepast aan de actualisatie van PGS15. Met deze actualisatie is de werkingssfeer van de voorschriften uit hoofdstuk 7 van PGS 15 uitgebreid - dit houdt in dat de voorschriften uit hoofdstuk 7 nu ook gelden voor minder dan 400 kilogram. Bedrijven met minder dan 400 kilogram spuitbussen hebben tot 1 december 2014 de tijd om aan de van toepassing zijnde voorschriften van hoofdstuk 7 van PGS 15 te voldoen.

Maatwerk bouwkundige voorziening bestaande situaties

Het bevoegd gezag kan via maatwerkvoorschriften minder strenge eisen stellen aan de vereiste WBDDBO voor een opslagvoorziening die op 1 januari 2008 al aanwezig was en waarvoor een vergunning van kracht was of voorschriften golden op basis van een amvb.

Maatwerk voor afwijken PGS 15

Het bevoegd gezag kan afwijken van PGS 15 met maatwerkvoorschriften toestaan. Dit betreft uitsluitend afwijkingen van de voorschriften 3.1.1, 3.1.3, 3.1.4, 3.1.5, 3.2.9, 3.2.10, 3.10.4, 3.18.1, 6.2.4 tot en met 6.2.6, 6.3.6, 8.5.1 en 10.2.1 van PGS 15. Andere voorschriften van PGS 15 kunnen niet met maatwerk worden verrijnd, ook niet op grond van het gelijkwaardigheidsbeginsel van artikel 1.8 van de PGS 15.

Voorbeelden zijn:

- het gezamenlijk opslaan van andere goederen met gevaarlijke stoffen (3.1.1)
- het begrip werkvoorraad (3.1.3)
- aftap- en ompakwerkzaamheden in een opslagvoorziening (3.1.4)
- opslag lege ongereinigde verpakking (3.1.5)
- eisen voor inpandige opslagvoorziening (3.2.9)
- brandveiligheidsopslagkast op een verdieping (3.10.2)
- journaal en registratie (3.18).

De hiervoor beschreven mogelijkheid tot maatwerk is vooral bedoeld voor grote en complexe bedrijven waar men gewend is om te werken met interne werkprocedures voor arbeids- en milieuveiligheid. Bij de beoordeling van de maatwerkvoorschriften spelen ook de staat van onderhoud van het gebouw, de brandcompartimenten, de losse brandveiligheidsopslagkasten, maar ook de installaties en organisatie van het bedrijf een rol. Voor de toetsing en borging van de maatwerkvoorschriften kan gebruik gemaakt worden van de Handreiking Borging Integraal Brandveiligheidsproces, die is te vinden op de website van Brandweer Nederland (<http://www.brandweernederland.nl/?ActItnltd=16767>).

Uitzonderingen opslag overeenkomstig PGS 15

Voor sommige stoffen en situaties is het niet nodig dat opslag plaatsvindt in een PGS 15 opslagvoorziening. Het gaat om:

- gevaarlijke stoffen van de klasse 9 met uitzondering van de stoffen met classificatiecode M6 en M7, die gevaarlijk zijn voor het aquatisch milieu;
- specifieke stoffen van klasse 3, zoals alcoholhoudende dranken en dieselolie;
- werkvoorraad;
- in een verkoopruimte aanwezige opslag;
- opslag in vervoerseenheden zoals opleggers en tankauto's;
- opslag van gevaarlijke stoffen in verpakking die zijn aangesloten op leidingen;
- tijdelijke opslag van stoffen die aan derden zijn geadresseerd;
- opslag in relatief geringe hoeveelheden.

Verder zijn de voorschriften niet van toepassing op het opslaan van stoffen met ADR klasse 1 (ontploffbare stoffen); eisen daaraan zijn opgenomen in een omgevingsvergunning milieu of in paragraaf 4.1.2 van het Activiteitenbesluit. Voor het opslaan van gasflessen, spuitbussen, accu's en van stoffen met ADR klasse 4 zijn specifieke eisen opgenomen (zie hiervoor). Eisen aan stoffen uit ADR klasse 7 (radioactieve stoffen) zijn ook elders opgenomen.

Werkvoorraad

De definitie van werkvoorraad is opgenomen in PGS 15. Onder werkvoorraad kan onder meer worden verstaan: koelvloeistof in kleine hoeveelheden in kan of wandbar, remvloeistof in kleine verpakkingen zoals blikken en smeerolie in blikken of oliebar. Er is geen duidelijke grens bij welke hoeveelheid sprake is van een werkvoorraad. Dit is ter beoordeling van het bevoegd gezag.

Aangesloten op installaties

De voorschriften zijn niet van toepassing op verpakkingen die via leidingen zijn aangesloten op een installatie, zoals een aangesloten IBC of gasfles. Omdat een verpakking die is aangesloten op een installatie niet aan de PGS 15 hoeft te voldoen, en dus niet in een opslagvoorziening hoeft te worden geplaatst, zijn ook de afstandseisen hierop niet van toepassing. Voor gasflessen die via een leiding zijn aangesloten zijn geen voorschriften opgenomen. Het bevoegd gezag kan met maatwerkvoorschriften eisen stellen.

Gasflessen buiten opslagvoorziening

Voor aangesloten of in gebruik zijnde gasflessen die niet in een opslagvoorziening zijn geplaatst, zoals gasflessen op een laswagen of gasflessen met blusgas, moeten wel voldoen aan de voorschriften 6.2.3, 6.2.10 en 6.2.14 van PGS 15. Hiermee wordt gewaarborgd dat alle in het bedrijf aanwezige gasflessen zijn voorzien van een ADR-etiket. Bovendien moeten de gasflessen zijn gekeurd en moeten beschadigde gasflessen worden verwijderd.

Uitzondering brandbare vloeistoffen

Voor een aantal brandbare vloeistoffen uit ADR klasse 3 geldt dat opslag overeenkomstig PGS 15 niet nodig is. Het gaat om:

- alcoholhoudende dranken in consumentenverpakking.
- dieselolie, gasolie of lichte stookolie (vlampunt > 60 graden Celsius)
- verwarmde vloeistoffen met een vlampunt hoger dan 61 graden Celsius
- stoffen die aan de viscositeitsregel van het ADR voldoen; het gaat bijvoorbeeld om verven, lakken, vernissen, lijmen en diepdruckinten. Vanwege hun viscositeit vloeien deze stoffen bij lekkage langzaam uit. Of een bepaalde stof onder deze "viscositeitsregel" valt zou de producent moeten kunnen aangeven op grond van het productinformatieblad.

Ondergrenzen

Hoeveelheden kleiner dan de in tabel 4.6 van de Activiteitenregeling vermelde ondergrenzen hoeven niet te voldoen aan de eisen voor opslag. De ondergrens voor de in totaal aanwezige verpakte gevaarlijke stoffen bedraagt 50 kg of liter en voor klasse 8 en 9 is de ondergrens 250 kg of liter. Afhankelijk van het karakter en de grootte van het bedrijf moet worden bepaald of genoemde ondergrenzen per bedrijf, per gebouw, per afdeling of anderszins gelden. Als een bedrijf naast de noodzakelijke werkvoorraden op meerdere locaties in het bedrijf hoeveelheden gevaarlijke stoffen beneden de ondergrenzen opslaat, zal de functionaliteit hiervan moeten worden aangetoond. Hierbij geldt dat wanneer sprake is van verschillende verpakte gevaarlijke stoffen waarvoor verschillende ondergrenzen gelden, de ondergrens voor de totale hoeveelheid verpakte gevaarlijke stoffen naar rato moet worden berekend. Naar rato betekent dat de ondergrens voor een combinatie van stoffen op 100% moet worden gezet.

Voorbeeld 1.

0,5 liter CMR-stof (50% van de betreffende ondergrens) +
5 liter klasse 3, verpakkingsgroep II (20% van de betreffende ondergrens) +
50 liter klasse 8 (20% van de betreffende ondergrens)
= totaal van 90% waardoor de opslageisen niet van toepassing zijn.

Voorbeeld 2.

Als 1 liter CMR-stof wordt opgeslagen (100% van de betreffende ondergrens), dan heeft dat tot gevolg dat door toevoeging van elke andere hoeveelheid van een andere stofklasse de totale ondergrens van 100% wordt overschreden en de opslageisen van toepassing zijn.

Dubbele ondergrens voor gelimiteerde hoeveelheden (Limited Quantities, LQ)

Voor het opslaan van gevaarlijke stoffen in zogenaamde Limited Quantities (LQ)-verpakking kunnen de ondergrenzen worden verdubbeld. Een LQ-verpakking bevat een gelimiteerde hoeveelheid gevaarlijke stof, overeenkomstig hoofdstuk 3.4 van het ADR.

Daar waar in de Activiteitenregeling of de PGS 15 het begrip 'LQ' of 'gelimiteerde hoeveelheden' is gebruikt, is dit alleen van toepassing als de gelimiteerde hoeveelheden zich in de oorspronkelijke ADR-verpakking bevinden. Voor een aangebroken LQ-verpakking gelden de uitzonderingen niet meer.

Gevaarlijke afvalstoffen

Gevaarlijke afvalstoffen zijn als zodanig gekwalificeerd in de Europese afvalstoffenlijst (Eural). Deze komen echter niet altijd overeen met 'gevaarlijk' overeenkomstig ADR-kwalificatie. Aan deze wetgeving ligt namelijk een andere systematiek en doelstelling ten grondslag. Uitsluitend verpakte gevaarlijke afvalstoffen die onder de bepalingen van het ADR vallen, moeten in een PGS 15 voorziening worden opgeslagen. De algemene regel voor classificatie van afvalstoffen uit het ADR is: bij een mengsel van verpakte gevaarlijke stoffen met niet-gevaarlijke stoffen is de meest gevaarlijke component bepalend voor de classificatie en krijgt het hele afvalstoffenmengsel deze classificatie. Voor de exacte manier van classificatie van afvalstoffen wordt verwezen naar § 2.1.3 van het ADR. Vaak zal een gevaarlijke afvalstof conform Eural ook onder de bepalingen vallen van het ADR.

Tijdelijke opslag

Er is sprake van tijdelijke opslag als de verpakte gevaarlijke stoffen aan derden zijn geadresseerd en tijdelijk buiten een PGS 15 opslagvoorziening worden opgeslagen. Deze activiteit komt voor bij op- en overslagbedrijven. Het gaat niet om het na ontvangst tijdelijk neerzetten van gevaarlijke stoffen of CMR stoffen voor gebruik binnen de eigen inrichting. Hiervoor geldt dat deze stoffen direct moeten worden overgebracht naar een geschikte opslagvoorziening overeenkomstig de eisen daaraan zoals beschreven onder "Opslagvoorziening PGS 15".

Er zijn twee vormen van tijdelijke opslag toegestaan:

- opslag in een 'paardenbox'
- opslag op een laad- en losgedeelte als deskundig personeel aanwezig is.

De volgende tabel geeft aan welke voorschriften van PGS 15 van toepassing zijn:

Situatie	Voorschriften PGS 15
Alle tijdelijke opslag, inclusief gasflessen	<ul style="list-style-type: none"> - voorschrift 3.2.9 en 3.4.1 tot en met 3.4.4; - paragraaf 3.8, 3.9, 3.11, 3.13 tot en met 3.18, met uitzondering van voorschrift 3.16.2 - paragraaf 3.20 - voorschrift 3.21.1, eerste alinea - paragraaf 3.23 - voorschrift 10.2.1 en 10.4.1 tot en met 10.4.7, met uitzondering van voorschrift 10.4.4
Opslag in paardenbox	<ul style="list-style-type: none"> - voorschrift 10.5.1 tot en met 10.5.4 - maximaal 10.000 kilogram in een brandcompartiment
Opslag in laad- en losgedeelte	<ul style="list-style-type: none"> - voorschrift 10.6.2 tot en met 10.6.4 - maximaal 10.000 kilogram in een brandcompartiment - maximaal 10.000 kilogram in het hele bedrijf als opslag laad- en losruimte zich niet in een brandcompartiment met een WBDBO van ten minste 60 minuten bevindt

Bepaalde stoffen niet in tijdelijke opslag

Voor sommige stoffen geldt dat deze altijd in een speciaal daarvoor bestemde opslagvoorziening die voldoet aan PGS 15 moeten worden opgeslagen. Het gaat om:

- stoffen met verpakkingsgroep I van het ADR (zeer gevaarlijke stoffen);
- stoffen uit klasse 1 (ontploffbaar) en 7 (radioactief) van het ADR (hiervoor gelden eisen op grond van andere regelgeving);
- stoffen uit ADR klasse 2.3 (giftige gassen, zoals ammoniak en ethyleenoxide);
- organische peroxiden (klasse 5.2 van het ADR), met uitzondering van maximaal 1.000 kilogram in LQ-verpakking
- stoffen uit klasse 6.2 van het ADR (besmettelijke stoffen, zoals bacteriën, virussen of ziekenhuisafval).

Maatwerk voor tijdelijke opslag in de buitenlucht

Het bevoegd gezag kan maatwerkvoorschriften stellen als tijdelijke opslag zoals hier bedoeld in de buitenlucht plaatsvindt, Daarbij kan onder meer in overweging worden genomen:

- de gevaareigenschappen en hoeveelheid van de betreffende stoffen;
- de aanwezigheid van deskundig personeel;
- de bereikbaarheid voor hulpdiensten ten behoeve van de bestrijding van calamiteiten;
- de afstand tot gebouwen;
- de onderlinge afstand tussen de voorzieningen voor tijdelijke opslag van gevaarlijke stoffen;
- de aanwezigheid van hulpmiddelen.

Journal ook bij tijdelijke opslag

Het is van belang dat hulpdiensten bij de bestrijding van incidenten of calamiteiten beschikken over de relevante gegevens van de in een inrichting aanwezige gevaarlijke stoffen. Ook de tijdelijke opslag van verpakte gevaarlijke stoffen moet worden geregistreerd. De registratie moet voldoen aan voorschrift 3.18.1 van PGS 15.

Overgangsbepaling bestaande situaties

De eisen voor tijdelijke opslag uit artikel 4.7 van de Activiteitenregeling zijn op 1 december 2013 aangepast. Wanneer een op- en overslagbedrijf hier niet aan voldoet, maar wel voldoet aan de eisen zoals die vóór 1 december 2013 golden, dan heeft het bedrijf tot 1 december 2014 de tijd om alsnog artikel 4.7 te voldoen.

Brandveilige opslag in verkoopruimte

Voor de opslag in verkoopruimten van gevaarlijke stoffen en CMR-stoffen in verpakking, voor zover dit stoffen betreft die daadwerkelijk voor de verkoop zijn bestemd, gelden specifieke eisen. Deze eisen zijn niet van toepassing op de opslag in verkoopruimten van producten bestemd voor de persoonlijke verzorging, zoals scheerschuim, deodorant en haarlak, en ook niet op alcoholhoudende dranken in consumentenverpakking..

Een opslag in een verkoopruimte moet brandveilig zijn. Een opslag is in ieder geval brandveilig als de maximale hoeveelheden uit tabel 4.8 van de Activiteitenregeling niet worden overschreden of als een opslagvoorziening conform PGS 15 aanwezig is. Het bevoegd gezag kan op verzoek op basis van een uitgangspuntendocument een andere wijze van opslag met maatwerkvoorschriften toestaan.

Categorieën

De in tabel 4.8 van de Activiteitenregeling opgenomen verpakte gevaarlijke stoffen zijn onderverdeeld in drie categorieën, waarvoor voor elk maximale hoeveelheden zijn aangegeven. Deze categorieën betreffen de volgende stoffen en verpakkingen:

Cat	Soort verpakte gevaarlijke stoffen	Omschrijving en voorbeelden
I	gevaarlijke stoffen en CMR- stoffen in verpakking, met uitzondering van verproducten in metalen verpakking (III)	Deze categorie betreft alle gevaarlijke stoffen en CMR-stoffen in verpakking, met uitzondering van verproducten die vallen onder categorie III. De bij deze categorie aangegeven maximale hoeveelheden zijn inclusief de stoffen die vallen onder II.
II	verpakte gevaarlijke stoffen van ADR klasse 2 of 3, met uitzondering van verproducten in metalen verpakking (III) en gebruiksklare ruitensproeier vloeistof met vlampunt hoger dan 40 °C	Hieronder vallen spuitbussen, brandbare vloeistoffen en oplosmiddelen, harsoplossingen, aardolieproducten. Voorbeelden zijn terpentijn, wasbenzine, thinner, aceton, stickerverwijderaars, verfverduuners en gereedschapsreinigers.
III	verproducten die als gevaarlijke stoffen zijn aangewezen (ADR klasse 3), in metalen verpakking	Dit zijn de reguliere verfblikken, met zowel verven die met een organisch oplosmiddel moeten worden verdund als verven die met water worden verdund. Ook de laatste categorie kan nog een aanzienlijk gehalte aan organische oplosmiddelen bevatten. Voor alle verkoopruimten geldt een maximale hoeveelheid van 8.000 liter.

Tot welke categorie een stof behoort, wordt vastgesteld aan de hand van het veiligheidsinformatieblad (MSDS). Een aantal verfproducten, waaronder bijvoorbeeld latex muurverf, wordt niet aangemerkt als gevaarlijke stof en is over het algemeen in kunststof verpakt. Hiervoor gelden geen beperkingen aan de hoeveelheden die in een verkoopruimte aanwezig mogen zijn.

Minder opslaan als brandbare vloeistoffen niet in lekbak staan

De maximale hoeveelheid stoffen van ADR klasse 3 (ontvlambare vloeistoffen, zoals terpentijn, brandspiritus of wasbenzine) is afhankelijk of de stoffen wel of niet in een lekbak worden opgeslagen. Met lekbak mag de hoeveelheid groter zijn. Bij afwezigheid van lekbakken zullen in geval van brand de opgeslagen brandbare vloeistoffen een plasbrand veroorzaken, die zich over het gehele winkeloppervlak kan verspreiden. Dit risico wordt beperkt door opslag in een lekbak. De lekbak moet de totale inhoud van de opgeslagen stoffen kunnen opvangen, onbrandbaar zijn en bestand zijn tegen de opgeslagen stoffen. Het heeft de voorkeur om de opvangvoorziening tevens vlamdovend uit te voeren. Hierbij worden de zuurstoftoevoer en het verdampend oppervlak beperkt, waardoor uiteindelijk de verbranding wordt beëindigd.

Spuitbussen hoeven niet in lekbak

Spuitbussen hoeven niet boven lekbakken te worden opgeslagen. De in spuitbussen aanwezige brandbare stoffen zijn over het algemeen gassen onder druk, waarvan het niet erg waarschijnlijk is dat die in geval van een incident of brand in de lekbak zullen worden opgevangen.

Minder opslaan in verkoopruimte onder ruimte met gevoelige functie

De hoeveelheden waarbij een opslag in een verkoopruimte brandveilig is, zijn onder andere afhankelijk van de situatie: als de opslag is gelegen onder een ruimte met een gevoelige functie, mag minder worden opgeslagen. Met ruimten met een gevoelige functie wordt bedoeld een ruimte van derden met een woon-, bijeenkomst-, cel-, gezondheidszorg- en/of logiesfunctie.

Voor verkoopruimten die onder een ruimte met een gevoelige functie zijn gelegen, zijn de maximaal toegestane hoeveelheden van stoffen ingedeeld in categorie II van tabel 4.8 afhankelijk van het feit of de verkoopruimte als brandcompartiment is uitgevoerd. Is dit het geval en is de weerstand tegen branddoorslag en brandoverslag (wbdb) tussen de verkoopruimte en de ruimte met gevoelige functie 60 minuten of meer, dan mag een dubbele hoeveelheid van ADR klasse 2 en 3 worden opgeslagen. Opslag in een verkoopruimte met een weerstand tegen branddoorslag en brandoverslag van minder dan 60 minuten is uitsluitend toegestaan als er sprake is van individuele consumentenverpakkingen (zoals jerrycans of blikken) met een inhoud van ten hoogste 5 liter.

Leidingen

Leidingen die zijn aangesloten op een verpakking met vloeibare gevaarlijke stoffen of bodembedreigende stoffen moeten bovengronds vast zijn aangelegd of in een speciaal daarvoor bestemde goot, vloeistofdicht, bestand tegen getransporteerde stoffen en periodiek worden gecontroleerd op vloeistofdichtheid. Bij aansluiting op een verpakking van meer dan 200 liter moet een afsluiter zijn geplaatst, waarbij duidelijk te zien is of deze open of gesloten is. Leidingen beneden het hoogste vloeistofniveau en waar door hevelwerking product kan uitstromen, moeten zijn voorzien van een anti-hevel voorziening.

Afgetapte brandstoffen bij autodemontagebedrijven

De meeste autodemontagebedrijven slaan afgetapte vloeibare brandstoffen op in ondergrondse of ingeterpte tanks. Onder strikte voorwaarden is het toegestaan om de afgetapte brandstoffen bovengronds op te slaan in stationaire verpakkingen. Dit zijn opslagvoorzieningen met een inhoud van maximaal 270 liter, die op een vaste plek in een speciaal hiervoor bestemde ruimte zijn opgesteld.

Omdat de inhoud niet groter is dan 270 liter, is conform de definitie van een opslagtank, geen sprake van opslag in een stationaire opslagtank maar van opslag in verpakking. Onder vloeibare brandstoffen wordt hier verstaan de afgetapte brandstoffen uit autowrakken die door autodemontagebedrijven opnieuw worden ingezet als brandstof voor motorvoertuigen, voor eigen gebruik (zowel dieselolie als lichte olie (benzine) én de afgetapte brandstoffen die NIET voor hergebruik geschikt zijn (de "vuile" brandstoffen).

Verpakking moet voldoen aan PGS 30

Een verpakking voor afgetapte vloeistoffen bij autodemontagebedrijven, met een inhoud van maximaal 270 liter, moet zijn uitgevoerd, geïnstalleerd, gerepareerd en vervangen worden door een persoon met een erkenning op grond van het Besluit bodemkwaliteit. Deze verpakkingen moeten voldoen aan het van toepassing zijnde normdocument (BRL K903) en diverse bepalingen uit PGS 30: Vloeibare brandstoffen - bovengrondse tankinstallaties en afleverinstallaties. PGS 30 is te vinden op www.publicatiereeksgevaarlijkestoffen.nl.

De volgende onderdelen uit PGS 30 zijn van toepassing:

- paragraaf 2.2 en 2.3 (constructie en installatie, verwijzing naar BRL K903);
- voorschrift 2.4.3 (verwijderen hemelwater uit opvangbak);
- voorschrift 2.6.1, 2.6.3 tot en met 2.6.6, 2.6.11 en 2.6.14, 5.6.1, 5.6.3 en 5.6.4. (in pandige opslag);
- paragraaf 4.2 met uitzondering van voorschrift 4.2.3 en tabel 4.1 (inspectie en onderhoud, met uitzondering van de voorschriften over herkeuring volgens BRL-K903 en de (her)keuringstermijnen);
- voorschrift 3.2.4 (werkinstructies);
- paragraaf 3.3, 3.5 en 3.6 (vullen, reinigen en buiten gebruik stellen);
- paragraaf 5.2 en 5.4 (interne afstanden);
- voorschrift 5.5.1 en 5.5.2 (brandveiligheid).

Periodieke keuring

Een verpakking voor afgetapte vloeistoffen moet periodiek worden gekeurd volgens de keuringstermijnen uit tabel 4.9 a. Afhankelijk van het materiaal en de uitvoering is dit 15 of 20 jaar.

Eisen aan de opslagruimte

De ruimte mag alleen door deskundig personeel worden geopend en betreden. De ruimte moet een brandwerendheid hebben van 60 minuten en de vloer moet met de wanden een lekbak vormen met een inhoud van ten minste 300 liter. Daarnaast gelden eisen voor doorvoeringen van leidingen en beveiligingscomponenten.

Deze eisen zijn afgeleid van het KIWA-rapport "RIE-beoordeling ontwerp kleine tankinstallatie op specifieke ADB (autodemontagebedrijf)-locaties" en een aantal relevante artikelen uit PGS 15.

Maatwerk voor verpakking op verdieping

Verpakkingen met afgetapte brandstoffen mogen niet op een verdieping staan, tenzij het bevoegd gezag dit bij maatwerkvoorschrift heeft toegestaan. Het bevoegd gezag kan in deze situaties bij maatwerkvoorschrift eisen stellen aan de opstelplaats en de veiligheidsvoorzieningen van de verpakkingen,

Bodembeschermende voorzieningen

Het opslaan van verpakte bodembedreigende vloeistoffen in deugdelijke gesloten verpakking, bijvoorbeeld verpakking die voldoet aan de eisen van het ADR, kan plaatsvinden op een vloeistofkerende vloer of een andere bodembeschermende voorziening. Met adequate beheermaatregelen wordt daarmee een verwaarloosbaar bodemrisico bereikt.

Ook verpakkingen die niet aan de eisen van het ADR voldoen kunnen toch deugdelijk zijn. De eisen van het ADR zijn namelijk specifiek bedoeld voor transport. Voor het opslaan van een werkvoorraad aan gevaarlijke stoffen en bodembedreigende stoffen is aangesloten bij de PGS 15. Een werkvoorraad aan brandbare vloeistoffen van meer dan 50 liter moet vanuit veiligheidsoogpunt plaatsvinden boven een lekbak. Ook voorwerpen waaruit een bodembedreigende vloeistof kan lekken zoals poetsdoeken en oude oliefilters moeten worden opgeslagen in een deugdelijke verpakking of boven een lekbak.

Opslag boven oppervlaktewater

Geen opslag bovendecks

Opslag van gevaarlijke of bodembedreigende stoffen in verpakking en van lege ongereinigde verpakkingen boven oppervlaktewater is verboden. Hiervan is uitgezonderd: opslag benedendecks op een binnenschip en het opslaan van gasflessen.

Gevaarlijke of bodembedreigende stoffen mogen bovendeks alleen aanwezig zijn voor overslag of laden en lossen of het aan dek klaarzetten van verpakkingen voor klanten, zolang die verpakkingen dermate kort aan dek aanwezig zijn dat er geen sprake is van opslag. Dergelijke bestellingen worden enkele uren van te voren klaargezet.

Opvang- en antispatvoorziening

Opslag boven oppervlaktewater moet plaatsvinden boven een voorziening die zich rondom of onder de opslag bevindt en normaal gesproken gemorste en wegspattende vloeistoffen opvangt. Voor lege en ongereinigde verpakkingen die bovendeks aanwezig zijn, geldt daarnaast dat deze verpakkingen aan de buitenkant schoon moeten zijn en dat in de opvangvoorziening geen hemelwater kan komen. In geval van niet aangebroken verpakkingen bovendeks moet ervoor worden gezorgd dat bij een incident geen stoffen in het oppervlaktewater kunnen terecht komen. Dit betekent in ieder geval dat er een doelmatige fysieke voorziening is, die vrijgekomen stoffen tegenhoudt zolang als nodig is om de stoffen op te ruimen voordat deze in het oppervlaktewater terecht kunnen komen.

Inwendig reinigen of ontsmetten van transportmiddelen

Document	Toelichting "Inwendig reinigen of ontsmetten van transportmiddelen"	
Vindplaats milieuregels	Activiteitenbesluit	§ 4.8.1, artikel 4.103g t/m 4.104e § 6.23c, artikel 6.34c
	Activiteitenregeling	§ 4.8.1, artikel 4.104h t/m 4.104j
Versie	1 maart 2014	

Waarover gaat deze toelichting?

Deze toelichting omvat een beschrijving van de voorschriften voor het inwendig reinigen of ontsmetten van tanks, tankwagens, vrachtwagens en andere transportmiddelen. Voor het lozen van het afvalwater wordt onderscheid gemaakt in het inwendig reinigen of ontsmetten van:

- tanks of tankwagens;
- vrachtwagens of andere transportmiddelen waarin vlees onverpakt is vervoerd;
- veegwagens en vuilniswagens;
- vrachtwagens en andere transportmiddelen waarin dieren zijn vervoerd;
- werktuigen waarmee gewasbeschermingsmiddelen of meststoffen zijn toegepast
- transportmiddelen waarin betonmortel is vervoerd.

Voor het inwendig reinigen van tankwagens, tankcontainers of bulkcontainers waarin gevaarlijke stoffen, preparaten of producten zijn vervoerd, is een omgevingsvergunning milieu nodig.

Uitwendig reinigen transportmiddelen

Voor het uitwendig wassen van motorvoertuigen en werktuigen gelden andere eisen. Deze zijn opgenomen in paragraaf 3.3.2: *Het uitwendig wassen en stallen van motorvoertuigen, werktuigen of spoorvoertuigen* van het Activiteitenbesluit.

Voorschriften	
Bodem	
Vloeistofdichte vloer of verharding	
Lozen afvalwater tanks of tankwagens	
Dezelfde eisen als voor gelijksoortig afvalwater binnen de inrichting	
Lozen afvalwater vrachtwagens of transportmiddelen onverpakt vlees	
Lozen in vuilwaterriool via slibvangput en vetafscheider	
Lozen afvalwater vrachtwagens of transportmiddelen veevervoer	
Lozen in vuilwaterriool: < 300 mg/l onopgeloste stoffen	
Lozen op onverharde bodem gelijkmatig verspreiden	

Lozen afvalwater werktuigen toepassing gewasbeschermingsmiddelen/meststoffen	
Lozen in vuilwaterriool via een zuiveringsvoorziening	
Lozen via zuiveringsvoorziening: - ten hoogste:20 mg/l olie, of - via olie-afscheider en slibvangput volgens NEN-EN 858-1 en 2	
Lozen op de onverharde bodem gelijkmatig verspreiden op perceel van toepassing	
Lozen op de bodem via een zuiveringsvoorziening	
Lozen afvalwater veegwagens en vuilniswagens	
Lozen in vuilwaterriool: < 300 mg/l onopgeloste stoffen	
Lozen afvalwater transportmiddelen betonmortel	
Lozen in aangewezen oppervlaktewater of hemelwaterriool: - ten hoogste 300 mg/l onopgeloste stoffen - ten hoogste 200 mg/l CZV	
Lozen in vuilwaterriool: < 300 mg/l onopgeloste stoffen	

Vloeistofdichte vloer of verharding

Het afvalwater dat vrijkomt bij het inwendig reinigen of ontsmetten moet via een vloeistofdichte vloer of verharding naar het afvoerpunt worden afgevoerd. Dit betekent dat het niet noodzakelijk is om de hele wasplaats vloeistofdicht uit te voeren. Als alleen inwendig wordt gereinigd en ontsmet, gaat het om het gedeelte van de vloer of verharding waarover het afvalwater stroomt. Als daarnaast ook de buitenkant wordt gereinigd of ontsmet gelden de eisen voor uitwendig reinigen en moet de gehele wasplaats vloeistofdicht zijn uitgevoerd.

Lozen van afvalwater

Tanks of tankwagens

Voorkomen moet worden dat vervoerd product in het afvalwater terecht komt. Vaak kan het eerste spoelwater van de tanks of tankwagens worden hergebruikt binnen het bedrijf. Bijvoorbeeld als producten in geconcentreerde vorm worden aangeleverd en verdund worden toegepast. Het spoelwater kan dan dienen als verdunningswater, waarmee wordt voorkomen dat waardevol product wordt geloosd. Het daarop volgende reinigingswater zal vervolgens weinig product meer bevatten, maar mogelijk wel reinigings- of ontsmettingsmiddelen. Uitgangspunt bij het reinigen of ontsmetten van tanks of tankwagens is dat hetzelfde soort afvalwater ook elders binnen het bedrijf al vrijkomt omdat de producten in de tanks of tankwagens binnen het bedrijf zullen worden gebruikt. Bij deze bedrijven vinden dus al handelingen met deze producten plaats, waardoor er ook afvalwater verontreinigd met deze producten ontstaat. Voor deze activiteiten zullen in andere paragrafen van het Activiteitenbesluit voorschriften zijn opgenomen voor het lozen van afvalwater. Het afvalwater dat ontstaat bij het reinigen van tanks of tankwagens moet aan dezelfde eisen voldoen. Als geen voorschriften zijn opgenomen, kan het bevoegd gezag op grond van de zorgplicht via maatwerkvoorschriften eisen stellen. Het afvalwater moet kunnen worden bemonsterd.

Vrachtwagens of transportmiddelen waarin vlees onverpakt is vervoerd

Het afvalwater afkomstig van vrachtwagens of transportmiddelen waarin vlees onverpakt is vervoerd, moet bij het lozen op het vuilwaterriool worden geleid door slibvangput en vetafscheider. Het afvalwater bevat vet,

vocht en vleesresten. Het bevoegd gezag kan via een maatwerkvoorschrift een bedrijf toestemming geven te lozen zonder afscheider. Dit zou bijvoorbeeld aan de orde kunnen zijn als er maar heel weinig vrachtwagens worden gereinigd. Wel zal in die gevallen minimaal een zeef of andere manier van verwijdering van grove bestanddelen nodig zijn.

Vrachtwagens of transportmiddelen waarin dieren zijn vervoerd

Voor het lozen in het vuilwaterriool geldt een eis van ten hoogste 300 mg/liter onopgeloste stoffen. Om bij lozing op het vuilwaterriool aan de norm voor onopgeloste stoffen te kunnen voldoen, zal het meestal nodig zijn om dit afvalwater te leiden door een slibvangput. Lozen op de bodem is toegestaan als het afvalwater gelijkmatig wordt verspreid over de onverharde bodem.

Werktuigen waarmee gewasbeschermingsmiddelen of meststoffen zijn toegepast

Onder werktuigen valt spuitapparatuur, zoals spuitbomen en een spuittank, maar ook een giertank. Meststoffen zijn zowel dierlijke meststoffen als bladmeststoffen (groeimedium voor planten).

Het afvalwater afkomstig van het inwendig reinigen van deze werktuigen mag op de bodem worden geloosd als het afvalwater gelijkmatig wordt verspreid over de onverharde bodem op het perceel waar de gewasbeschermingsmiddelen of meststoffen zijn toegepast.

Het afvalwater mag ook door een zuiveringsvoorziening voor het verwijderen van gewasbeschermingsmiddelen worden geleid en daarna in het vuilwaterriool worden geloosd of worden verspreid over een onverharde bodem.

Voor een goede werking van de zuiveringsvoorziening mag het afvalwater slechts een minimale hoeveelheid olie bevatten. Als het afvalwater dat op de zuiveringsvoorziening wordt geloosd meer dan 20 milligram olie per liter bevat, wordt het afvalwater voorafgaand aan de zuiveringsvoorziening geleid door een olieafscheider en slibvangput die voldoen aan en worden gebruikt conform NEN-EN 858-1 en 2. Dit betekent goed onderhoud en het waarborgen van een goede werking.

Een zuiveringsvoorziening moet ten minste 95% van de gewasbeschermingsmiddelen uit het afvalwater verwijderen, goed toegankelijk zijn en zo vaak als voor de goede werking daarvan nodig is, worden onderhouden. Het afvalwater kan biologisch worden gezuiverd of met fysisch-chemische technieken, zoals actief koolfilter, oxidatie en membraanfiltratie.

Als een biologische zuiveringsvoorziening wordt toegepast gelden de volgende aanvullende eisen:

- contact van het afvalwater met de bodem moet worden voorkomen;
- de zuiveringsvoorziening heeft een bufferopslag en doseereenheid waarmee het afvalwater geleidelijk en gelijkmatig wordt verspreid over het oppervlak van het zuiveringsmateriaal en waardoor de capaciteit van de zuiveringsvoorziening niet wordt overschreden .
- de zuiveringsvoorziening is zodanig gedimensioneerd dat de capaciteit voldoende is voor de behandeling van de afvalwaterstroom die jaarlijks vrijkomt; op verzoek van het bevoegd gezag moet het bedrijf dit kunnen aantonen met een capaciteitsberekening.

Meerdere typen installaties (zoals de Fytobak, Biofilter en Phytobac) zijn effectief voor de biologische zuivering van afvalwater dat verontreinigd is met gewasbeschermingsmiddelen. Onderzoek heeft aangetoond dat deze systemen gemiddeld voor 95% tot 99% van de gewasbeschermingsmiddelen uit het water verwijderen. Meer informatie hierover is te vinden in de 'Handleiding Fytobak en Biofilter; werking, constructie en het gebruik voor afvalwater verontreinigd met gewasbeschermingsmiddelen' door PPO Bloembollen, Boomkwekerij & Fruit, 2011.

Veegwagens en vuilniswagens

Voor het lozen in het vuilwaterriool geldt een eis van ten hoogste 300 mg/liter onopgeloste stoffen. Om bij lozing op het vuilwaterriool aan de norm voor onopgeloste stoffen te kunnen voldoen, zal het meestal nodig zijn om dit afvalwater te leiden door een slibvangput.

Transportmiddelen betonmortel

Voor het lozen van afvalwater afkomstig van het reinigen van transportmiddelen waarin betonmortel is vervoerd in het vuilwaterriool geldt een eis van ten hoogste 300 mg/liter onopgeloste stoffen.

Het is toegestaan om het afvalwater te lozen op een aangewezen oppervlaktewater of een hemelwaterriool.

Hierbij moet worden voldaan aan de emissiegrenswaarden:

- ten hoogste 100 mg/l onopgeloste stoffen, en
- ten hoogste 200 mg/l CZV.

Het afvalwater moet kunnen worden bemonsterd.

Algemene milieuregels voor bodembedreigende activiteiten

Document	Toelichting "Algemene milieuregels voor bodembedreigende activiteiten"	
Vindplaats milieuregels	Activiteitenbesluit	Afdeling 2.4, artikel 2.8a, 2.9 en 2.11 § 6.4, artikel 6.10
	Activiteitenregeling	Afdeling 2.1, artikel 2.1 en 2.3 t/m 2.6 § 6.1 artikel 6.1 t/m 6.3
Versie	1 maart 2014	

Waarover gaat deze toelichting?

Deze toelichting omvat een beschrijving van de algemene systematiek bij het uitvoeren van bodembedreigende activiteiten. Bij het uitvoeren van bodembedreigende activiteiten moeten bodembeschermende voorzieningen en maatregelen worden getroffen. Gestreefd moet worden naar een verwaarloosbaar risico voor de bodem, zoals bedoeld in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (hierna: NRB). De NRB duidt dit verwaarloosbare bodemrisico aan als bodemrisico categorie A.

Of er sprake is van een bodembedreigende situatie hangt af van de aard van de activiteit en de betrokken stoffen. De NRB somt de bedrijfsactiviteiten op die als bodembedreigend worden beschouwd. Bodembedreigend zijn opslag, overslag en intern transport van bulkvloeistoffen, opslag en verlading van stort- en stukgoed, procesactiviteiten, procesbewerkingen en een aantal overige activiteiten.

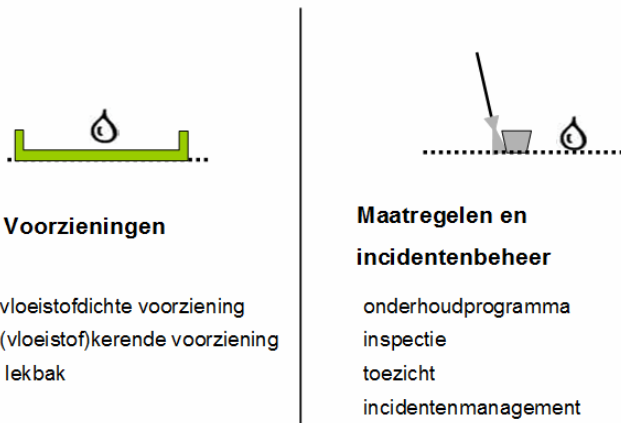
Voor specifieke activiteiten is bij betreffende activiteit vermeld op welke wijze een verwaarloosbaar risico wordt bereikt.

Voorschriften	
Voorzieningen en maatregelen	
Vloeistofdichte vloer	
Vloeistofkerende vloer	
Bewaren documenten	
Bodemonderzoek	
Verwaarloosbaar of aanvaardbaar bodemrisico	

Voorzieningen en maatregelen

De NRB geeft aan hoe een verwaarloosbaar bodemrisico kan worden bereikt. Afhankelijk van de categorie waarin een bedrijfsactiviteit valt, zijn er meestal diverse combinaties van voorzieningen en maatregelen mogelijk om de bodem te beschermen.

Bodembeschermende voorziening

Onder voorzieningen worden fysieke voorzieningen begrepen, zoals vloeistofdichte vloeren en verhardingen, vloeistofkerende vloeren en lekbakken. Dergelijke voorzieningen moeten altijd in combinatie met de daarbij behorende maatregelen worden toegepast. Zo moet een vloeistofdichte vloer of verharding periodiek op vloeistofdichtheid worden gekeurd door een persoon of instelling die daarvoor geschikt over een erkenning op grond van het Besluit bodemkwaliteit. Vloeistofkerende voorzieningen moeten altijd gepaard gaan met organisatorische beheermaatregelen of incidentenmanagement.

In het algemeen geldt dat hoe zwaarder de voorziening, hoe lichter het maatregelpakket dat nodig is. Een 'zware' voorziening is bijvoorbeeld een vloeistofdichte vloer. Een dergelijke voorziening is relatief duur, maar vergt veel minder maatregelen dan bijvoorbeeld een vloeistofkerende vloer.

Brongerichte voorzieningen en maatregelen

Brongerichte voorzieningen en maatregelen zijn gericht op het voorkomen van emissies.
Enkele voorbeelden:

Procedures die het risico voor de bodem reduceren;

- vervanging van bodemverontreinigende stoffen door andere stoffen;
- vermindering van voorraden;
- bundelen van bodembedreigende activiteiten.

Het treffen van extra voorzieningen;

- bodembedreigende stoffen in installaties in hun omhulling houden;
- verbetering van afdichtingen van apparatuur;
- dubbelwandige systemen met een lekdetectievoorziening.

Effectgerichte voorzieningen en maatregelen

Effectgerichte voorzieningen en maatregelen zijn gericht op het tegengaan van indringing in de bodem en hebben tot doel de verspreiding naar en in de bodem (immissie) te voorkomen of te beperken.

Enkele voorbeelden:

- het aanbrengen van vloeistofdichte vloer of verharding;
- het onmiddellijk opruimen van gemorste vloeistoffen;
- het uitvoeren van een bodemonderzoek.

Controle

In tegenstelling tot vloeistofdichte vloeren is er bij vloeistofkerende voorzieningen niet of nauwelijks sprake van een controle op de effectiviteit. Vloeistofdichte vloeren en verhardingen moeten aan eisen voldoen en moeten periodiek worden gekeurd.

Voor vloeistofkerende voorzieningen geldt alleen dat vloeistoffen die daarop terechtkomen, moeten worden opgeruimd, voordat indringing in de bodem kan plaatsvinden. De controle bij vloeistofkerende voorzieningen is gericht op de organisatorische beheermaatregelen. Anders gezegd: Is het personeel geïnstrueerd hoe te handelen bij calamiteiten of morsingen? Zijn er voldoende hulpmiddelen aanwezig waarmee gemorste stoffen kunnen worden opgeruimd, voordat deze in de bodem terecht kunnen komen?

Vloeistofdichte vloer

Voor een vloeistofdichte vloer of verharding gelden de volgende maatregelen: periodieke keuring, reparatie, regelmatig onderhoud en een jaarlijkse controle. Een vloeistofdichte vloer of verharding of geomembraanbaksysteem moet zijn beoordeeld en goedgekeurd. Een keuring is alleen verplicht als een vloeistofdichte vloer of verharding verplicht is dan wel als er keuzevrijheid is en door het bedrijf wordt gekozen worden voor een vloeistofdichte vloer of verharding als bodembeschermende voorziening. Een keuring is niet verplicht als een van oorsprong vloeistofdichte vloer of verharding aanwezig is, maar niet meer als zodanig wordt gebruikt. In dat geval kan de vloer of verharding worden aangemerkt als een vloeistofkerende voorziening waarbij het uiteraard wel verplicht is de daarbij behorende beheermaatregelen te treffen.

Een vloeistofdichte vloer of verharding moet elke 6 jaar en tevens als onderhoud of reparaties niet volgens de voorschriften heeft plaatsgevonden worden beoordeeld en goedgekeurd. Beoordeling moet plaatsvinden volgens een door het Besluit bodemkwaliteit aangewezen normdocument. Normdocumenten worden ontwikkeld en beheerd door de Stichting Infrastructuur Kwaliteitsborging Bodembeheer (AS SIKB 6700).

Erkenning inspectie-instelling

De inspectie-instelling moet beschikken over een erkenning op grond van het Besluit bodemkwaliteit. Dat is een beschikking afgegeven door de ministers van VROM en Verkeer en Waterstaat waarmee wordt vastgesteld dat de instelling voldoet aan de voorwaarden voor erkenning. De belangrijkste voorwaarde is dat de instelling moet zijn geaccrediteerd door de Raad voor Accreditatie. Omdat de verplichting voor inspectie-instellingen om te beschikken over een erkenning op grond van het Besluit bodemkwaliteit pas geldt vanaf 1 januari 2007 is een overgangsregeling opgenomen voor inspectie-instellingen die voor die datum waren geaccrediteerd of gecertificeerd. Inspectie-instellingen die tot 1 oktober 2006 waren gecertificeerd en inspectie-instellingen die tot 1 januari 2007 waren geaccrediteerd voor het inspecteren van vloeistofdichte vloeren en verhardingen worden gelijkgesteld met een erkende inspectie-instelling.

Alternatieve inspectiemethoden

Wanneer een vloer niet visueel inspecteerbaar is, kunnen alternatieve inspectiemethoden worden toegepast. Voorbeelden daarvan zijn geo-elektrische metingen, hydrologische metingen en luchtdrukmetingen. Deze methoden zijn in protocollen beschreven en maken onderdeel uit van AS 6700. Situaties waarin deze alternatieve inspectiemethoden kunnen worden toegepast zijn vastgelegd in AS 6700. Dit maakt het in principe mogelijk om elke vloer op vloeistofdichtheid te toetsen.

Keuring na aanleg

Een vloeistofdichte vloer of verharding moet direct na aanleg worden gekeurd. Op deze regel is een uitzondering gemaakt als de vloer of verharding is aangelegd door een bedrijf dat daartoe is erkend op grond van het Besluit bodemkwaliteit (en dus is gecertificeerd voor het aanleggen van bodembeschermende voorzieningen). In dat geval hoeft de eerste keuring pas plaats te vinden binnen zes jaar na aanleg. Feitelijk kan dit worden aangemerkt als een beloning voor het onder kwaliteitsborging laten aanleggen van een vloeistofdichte vloer of verharding.

Aanvullende maatregelen

Alleen de aanwezigheid van een vloeistofdichte voorziening is niet voldoende. Aanvullende maatregelen zijn noodzakelijk:

- geconstateerde gebreken moeten worden verholpen;
- voorzieningen moeten regelmatig worden onderhouden;
- ten minste jaarlijks moeten de voorzieningen worden gecontroleerd; dit kan door het bedrijf zelf of worden uitbesteed aan een inspectie-instelling.

Vloeistofkerende vloer

Als vloeistofkerende voorzieningen worden toegepast, zijn beheermaatregelen noodzakelijk.

De NRB verdeelt de beheermaatregelen in geval van verwaarloosbaar bodemrisico in:

- een inspectieprogramma voor apparatuur en emballage, en
- een spill control programma.

De concrete acties van de bij een activiteit behorende beheermaatregelen moeten zijn uitgewerkt in procedures en werkinstructies. Hierin moeten verwijzingen zijn opgenomen naar de daarbij benodigde documentatie en verantwoordelijke personen, alsmede een indicatie voor de benodigde frequentie van die acties.

Er is een onderscheid te maken tussen de beheermaatregelen bij morsen en bij lekken.

Bij morsen is er sprake van actief handelen en (dus) van toezicht zodat direct ingrijpen (control) in preventieve zin mogelijk is. Lekkage wordt door toeval of bij programmatische inspectie geconstateerd en leidt tot ingrijpen achteraf. In beide gevallen moeten medewerkers over gerichte kennis en vaardigheden beschikken om te voorkomen dat (vloeï)stoffen de bodem zullen belasten en hoe te handelen in geval van bodembelasting.

Bij het opruimen van spills (ten gevolge van morsen of lekkage) worden absorptiemiddelen en andere materialen ingezet. Deze middelen en materialen moeten worden gecontroleerd en worden aangevuld na ieder incident. Een interne incidentenprocedure moet voorzien in terugkoppeling met voorraadbeheer na ieder incident.

Inspectieprogramma

In het inspectieprogramma moet een relatie zijn gelegd tussen:

- Preventieve acties: onderhoudsinstructies op basis van apparatuurspecificatie-eisen, (visuele) inspectie van apparatuur, emballage en voorzieningen;
- Repressieve acties: schoonhouden van opvangvoorzieningen en nodig aanpassen van onderhoudsinstructies en -frequenties, en
- Vervolg acties: vastleggen van gebreken, gepleegd onderhoud en vervanging.

Spill control programma

Er moet een relatie worden gelegd tussen:

- Preventieve acties: werkinstructies en toezicht;
- Repressieve acties: inzet van middelen, en
- Vervolg acties: vastleggen van incidenten, afvoer van verontreinigd materiaal en aanvullen middelen.

Geen incidentenmanagement

Bij sommige agrarische activiteiten mag een vloeistofkerende vloer worden toegepast zonder incidentenmanagement. Als dit het geval is, dan is dat bij de toelichting van de specifieke agrarische activiteit vermeld.

Bewaren van documenten

Aan de hand van deze documenten kan het bevoegd gezag controleren in hoeverre aan de voorschriften is voldaan. Om controle mogelijk te maken is het dus nodig dat deze documenten aanwezig zijn en gedurende zekere tijd worden bewaard. De documenten moeten binnen het bedrijf worden bewaard en ter inzage worden gehouden voor het bevoegd gezag of op een door het bevoegd gezag te stellen termijn beschikbaar worden gesteld. Het is ook mogelijk dat de documenten in digitale vorm beschikbaar worden gehouden. Via de digitale weg moet het bevoegd gezag dan de beschikking te kunnen krijgen over deze documenten.

Bodemonderzoek

Een bodemonderzoek is alleen gericht op de bodembedreigende stoffen die in het bedrijf door de activiteiten in de bodem kunnen geraken of daarin terecht kunnen zijn gekomen. Een bodemonderzoek moet de bodemkwaliteit vastleggen voor aanvang van de activiteiten (voorheen nulsituatie onderzoek). Met het bodemonderzoek dat na beëindiging van de bedrijfsactiviteiten wordt uitgevoerd, wordt vastgesteld of de bodemkwaliteit ten opzichte van de beginsituatie is veranderd. Als inderdaad sprake is van verslechtering dan moet de bodemkwaliteit worden hersteld in de oorspronkelijke situatie.

In de Activiteitenregeling zijn activiteiten worden aangewezen waarop de bodemeisen van het Activiteitenbesluit geheel of gedeeltelijk niet van toepassing zijn. Het kan dan bijvoorbeeld gaan om situaties waar het bodemonderzoek waartoe dit artikel verplicht achterwege kan blijven, omdat andere regelgeving al tot een bepaald onderzoek van de bodem verplicht. Dit is bijvoorbeeld het geval voor opslag van grond waarop het Besluit bodemkwaliteit van toepassing is.

Bodemonderzoek bij oprichting of verandering

Het Activiteitenbesluit bevat alleen een verplichting tot het uitvoeren van bodemonderzoek voor bedrijven die worden opgericht en bedrijven waarbinnen de activiteiten worden beëindigd. Bij veranderingen van een bedrijf moet de noodzaak tot bodemonderzoek door het bevoegd gezag worden beoordeeld. Niet iedere verandering van een bedrijf is namelijk relevant. Het bevoegd gezag kent de lokale situatie en het bedrijf en kan het beste beoordelen of een bodemonderzoek in geval van een verandering van het bedrijf nodig is. In de vorm van een maatwerkvoorschrift kan het bevoegd gezag de verplichting voor een bodemonderzoek opleggen.

Bodemonderzoek bij beëindiging activiteiten en herstelplicht

Bodemonderzoek bij beëindiging van een bedrijf is nodig om te kunnen beoordelen of het bedrijf de bodem heeft verontreinigd of aangetast. Een dergelijk bodemonderzoek is ook nodig wanneer het opslaan in een ondergrondse tank van vloeibare brandstof, afgewerkte olie of pekkel wordt beëindigd.

Als met het bodemonderzoek wordt geconstateerd dat de bodem is verontreinigd of aangetast door de activiteiten van het bedrijf, moet deze verontreiniging of aantasting ongedaan worden gemaakt. Deze herstelplicht is opgenomen in het Activiteitenbesluit, maar vloeit ook al voort uit de zorgplichtbepaling in artikel 13 van de Wet bodembescherming (Wbb). Door het opnemen van de bepaling in het besluit is de herstelplicht voor activiteiten bij bedrijven op een zelfde manier geregeld.

Als uit het bodemonderzoek, blijkt dat de bodem is verontreinigd of aangetast dan moet binnen zes maanden de bodemkwaliteit zijn hersteld. Als de bodemkwaliteit bij oprichting of verandering van het bedrijf is vastgelegd in een bodemrapport dan moet de bodemkwaliteit worden hersteld tot de waarden die in dat rapport zijn vermeld. Herstel van de bodemkwaliteit hoeft niet verder te gaan dan met de best beschikbare technieken redelijkerwijs haalbaar is. Hierbij zal per situatie een afweging van belangen moeten plaatsvinden waarbij onder andere financiële, bedrijfseconomische en milieubelangen worden betrokken.

Aanvang herstelwerkzaamheden

Herstelwerkzaamheden in de bodem moeten uiterlijk binnen zes maanden aanvangen. De procedures van de Wbb zijn niet van toepassing, daardoor kunnen alle herstelwerkzaamheden relatief snel worden uitgevoerd.

De procedurebepalingen op grond van de Wbb gelden voor het saneren van bodemverontreinigingen die voor 1987 zijn ontstaan. Er geldt namelijk geen meldingsplicht bij gevallen van verontreiniging of aantasting van de bodem die na 1987 zijn ontstaan (artikel 28, zesde lid, Wbb). Als er geen meldingsverplichting geldt dan stelt het bevoegd gezag ook geen beschikking ernst en risico's vast en is er geen verplichting om een saneringsplan op te stellen.

Herstelplicht na ongewoon voorval

Als de bodemverontreiniging of -aantasting het gevolg is van een ongewoon voorval dan moeten direct herstelmaatregelen worden genomen op grond van artikel 13 van de Wbb. In dergelijke gevallen kan dus geen zes maanden worden gewacht, maar moet onmiddellijk worden gestart met het herstel. Op grond van artikel 27 van de Wbb moet degene door wiens handelen de bodem is verontreinigd of aangetast een melding te doen aan gedeputeerde staten. Naar aanleiding van deze melding kunnen gedeputeerde staten aanwijzingen geven voor de te nemen (herstel)maatregelen.

Erkend persoon of instelling

De bodemonderzoeken moeten worden uitgevoerd door een persoon of instelling die daarvoor is erkend conform het Besluit bodemkwaliteit. Dit besluit bevat onder meer eisen, waaraan een bodemonderzoek moet voldoen en waarmee waarborgen zijn ingebouwd voor een kwalitatief goede uitvoering.

De eis voor een erkend persoon of instelling geldt niet in geval van herstelwerkzaamheden die worden uitgevoerd na een calamiteit waarbij de verontreiniging direct wordt opgeruimd (verplicht op grond van artikel 13 Wbb). Het bedrijf kan zelf direct maatregelen treffen en is niet verplicht daartoe een erkende persoon of instelling in te schakelen. Zowel de aanvang als de afronding van de werkzaamheden moeten worden gemeld aan het bevoegd gezag, zodat het bevoegd gezag de mogelijkheid heeft om toezicht te houden.

Doorboren of aantasten vloeistofdichte voorzieningen

Een aanwezige vloerstofdichte vloer of verharding hoeft voor een bodemonderzoek niet te worden doorboord of anderszins aangetast.

Tot welke waarde moet bodemkwaliteit hersteld worden

Wanneer de bodemkwaliteit bij oprichting of verandering van het bedrijf om wat voor reden dan ook (voorheen was het niet altijd verplicht bodemonderzoek te verrichten of heeft het bevoegd gezag ermee ingestemd dat dergelijk onderzoek niet hoeft te worden uitgevoerd) niet is vastgelegd dan moet herstel plaatsvinden tot de achtergrondwaarden als bedoeld in het Besluit bodemkwaliteit.

Verwaarloosbaar versus aanvaardbaar bodemrisico

Er zijn situaties denkbaar waarbij het bereiken van een verwaarloosbaar bodemrisico alleen mogelijk is met zeer kostbare voorzieningen en maatregelen die niet in een evenredige verhouding staan tot het milieudoel. Voor dergelijke situaties is het conform de NRB ook toegestaan dat de bodemrisico's aanvaardbaar worden gemaakt. Pas nadat de onredelijkheid van een verwaarloosbaar bodemrisico afdoende is aangetoond, kan de haalbaarheid van aanvaardbaar bodemrisico worden afgewogen. De keuze tussen verwaarloosbaar en aanvaardbaar bodemrisico is dus geen bedrijfseconomische afweging. Dat betekent dat er niet kan worden gekozen voor het treffen van voorzieningen en maatregelen die leiden tot een aanvaardbaar bodemrisico, enkel vanwege het feit dat deze goedkoper zijn dan de voorzieningen en maatregelen die leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico.

Voor bestaande bedrijven geldt dat een verwaarloosbaar bodemrisico het uitgangspunt is en een aanvaardbaar bodemrisico daarop de uitzondering vormt. Op aanvaardbaar bodemrisico kan alleen worden teruggevallen als het bereiken van een verwaarloosbaar bodemrisico onredelijk hoge investeringen van een bedrijf verlangt die bedrijfseconomisch gezien niet verantwoord zijn. Het gaat alleen om bestaande activiteiten (aangevangen voordat de eisen van het Activiteitenbesluit van toepassing werden). Voor nieuwe bodembedreigende activiteiten geldt altijd als uitgangspunt het verwaarloosbaar bodemrisico.

Verzoek aanvaardbaar bodemrisico

Wanneer een bedrijf een aanvaardbaar bodemrisico wil realiseren zal het bedrijf daartoe een aanvraag moeten indienen bij het bevoegd gezag. Op basis van die aanvraag kan het bevoegd gezag een en ander in een maatwerkvoorschrift vastleggen. Bij de aanvraag moet een plan van aanpak worden gevoegd, waarin in elk geval moet zijn vastgelegd op welke wijze het risicobeperkende bodemonderzoek wordt uitgevoerd, wat de bodemkwaliteit is op dat moment, de wijze waarop en de termijn waarbinnen eventueel optredende verontreiniging of aantasting van de bodem wordt hersteld en de kosten die daarvoor worden geraamd en de wijze waarop hiervoor financiële zekerheid wordt gesteld. Al deze voorwaarden vloeien voort uit de NRB waarin is aangegeven dat bij een aanvaardbaar bodemrisico de bodemkwaliteit met doelmatig risicobeperkend bodemonderzoek zal moeten worden bewaakt. Het falen van de bodembescherming wordt door risicobeperkend bodemonderzoek pas ontdekt nadat een bodembelasting, een morsing of iets dergelijks, is opgetreden. Dergelijk bodemonderzoek is dan ook altijd gekoppeld aan bodemherstel dat altijd afdoende moet zijn gewaarborgd. Indien nodig zullen ook direct tijdelijke beheersmaatregelen moeten worden getroffen.

Als het bevoegd gezag met een maatwerkvoorschrift heeft bepaald dat een aanvaardbaar bodemrisico kan worden gerealiseerd dan zijn de voorschriften die in de regeling zijn gesteld om een verwaarloosbaar bodemrisico te bereiken niet van toepassing. Het gaat dan om de voorschriften die beginnen met: 'ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico'. Dat geldt overigens alleen voor die bodembedreigende activiteit(en) waarvoor het bevoegd gezag met een maatwerkvoorschrift heeft besloten dat een aanvaardbaar bodemrisico kan worden gerealiseerd.

Algemene milieuregels voor lozen

Document	Toelichting "Algemene milieuregels voor lozen"	
Vindplaats milieuregels	Activiteitenbesluit	Afdeling 2.2, artikel 2.1a t/m 2.3 § 6.1, artikel 6.2, 6.2a, 6.3, 6.5, 6.5a en 6.7a
	Activiteitenregeling	nvt
Versie	7 november 2014	

Waarover gaat deze toelichting?

Deze toelichting omvat een beschrijving van de algemene systematiek voor het lozen van afvalwater. De basisprincipes van het Activiteitenbesluit voor het lozen van afvalwater, zijn dat:

- lozen in het vuilwaterriool is toegestaan, tenzij het expliciet is verboden en
- lozen op of in de bodem, in oppervlaktewater, in een schoonwaterriool of op een RWZI is verboden, tenzij het expliciet is toegestaan.

Per activiteit zijn voorschriften gesteld aan het lozen van afvalwater.

Bevoegd gezag

Afhankelijk van de lozingsbestemming is er één bevoegde instantie: de gemeente of provincie voor de indirecte lozingen (Wet milieubeheer) en de waterbeheerder voor de directe lozingen in oppervlaktewater of op een RWZI (Waterwet).

Voorschriften	
Lozen vuilwaterriool	
Lozen schoonwaterriool	
Lozen oppervlaktewater of RWZI	
Lozen bodem	
Bemonsteren en meten	
Combineren van afvalwaterstromen	
Lozen agrarische activiteiten buiten inrichtingen	
Lozen open bodemenergiesystemen	
Technische voorzieningen	

Lozen in het vuilwaterriool

Lozingen in het vuilwaterriool zijn toegestaan als wordt voldaan aan de voorschriften van het Activiteitenbesluit die bij betreffende activiteit zijn opgenomen. Als in het Activiteitenbesluit geen voorschriften zijn opgenomen voor het lozen op het vuilwaterriool, is lozen toegestaan en geldt voor dit lozen de zorgplicht. De lozer heeft de verantwoordelijkheid om te zorgen dat het lozen niet leidt tot nadelige gevolgen voor het riool of voor verwerking in de RWZI. Het bevoegd gezag kan via een maatwerkvoorschrift eisen stellen aan het lozen.

Lozen in het schoonwaterriool

Het lozen in het schoonwaterriool is toegestaan als dit expliciet is vermeld in de voorschriften voor de betreffende activiteit. Het schoonwaterriool is een openbaar hemelwaterstelsel of een openbaar ontwateringsstelsel. Vaak zijn in de voorschriften voorwaarden opgenomen om te mogen lozen. Als het lozen niet expliciet is toegestaan, dan is het lozen verboden.

Het bevoegd gezag kan het lozen in het schoonwaterriool toestaan via een maatwerkvoorschrift, als het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet. Pas wanneer een dergelijk maatwerkvoorschrift is gesteld, mag lozen plaatsvinden. In dit voorschrift kunnen voorwaarden voor het lozen worden opgenomen (samenstelling, eigenschappen en hoeveelheid, meten en registreren, maatregelen, duur en plaats lozingspunt).

Bestaande lozingen

Voor lozingen op het schoonwaterriool waarvoor op grond van artikel 10.63, eerste lid van de Wet milieubeheer ontheffing is verleend, geldt dat de ontheffing wordt aangemerkt als een maatwerkvoorschrift gedurende de resterende termijn van de ontheffing. Dit is alleen relevant als lozen in een schoonwaterriool op grond van het Activiteitenbesluit niet is toegestaan.

Lozen in oppervlaktewater of op RWZI

Het lozen op oppervlaktewater of direct op de RWZI, is toegestaan als dit expliciet is vermeld in de voorschriften voor betreffende activiteit. Als het lozen niet expliciet is toegestaan, dan is het lozen verboden.

Opheffen verbod lozen

Het lozen van afvalwater op oppervlaktewater of op een RWZI kan uitsluitend worden toegestaan via een watervergunning op grond van de Waterwet. De Waterwet is van toepassing op lozingen die direct in een oppervlaktewaterlichaam plaatsvinden en lozingen direct op de RWZI. Het bevoegd gezag hiervoor is de waterbeheerder.

Bestaande lozingen

Lozingen waarvoor korter dan 3 jaar geleden het Activiteitenbesluit is gaan gelden en die daarvoor in de watervergunning of Wvo-vergunning geregeld waren:

- Als tijdens een lopende vergunningprocedure het Activiteitenbesluit is gaan gelden voor bepaalde lozingen in de vergunningaanvraag, dan hoeft het bedrijf geen melding Activiteitenbesluit te doen. De vergunningaanvraag wordt dan als melding aangemerkt.
- Vergunningvoorschriften voor een lozing blijven 3 jaar na het toepassing worden van het Activiteitenbesluit op de betreffende lozing gelden als maatwerkvoorschrift, mits hiervoor maatwerk mogelijk is in het Activiteitenbesluit.
- Als maatwerk niet mogelijk is en de eisen in het Activiteitenbesluit zijn strenger, dan gelden de vergunningvoorschriften nog 6 maanden na het van toepassing worden van het Activiteitenbesluit op de lozing als maatwerkvoorschrift. Daarna gelden de eisen uit het Activiteitenbesluit.
- Als maatwerk niet mogelijk is en de eisen in het Activiteitenbesluit zijn soepeler, dan gelden de eisen uit het Activiteitenbesluit vanaf het moment dat het Activiteitenbesluit van toepassing wordt op de betreffende lozing.

Lozingen waarvoor langer dan 3 jaar geleden het Activiteitenbesluit is gaan gelden en die daarvoor in de watervergunning of Wvo-vergunning geregeld waren:

- De vergunningvoorschriften gelden voor deze lozingen niet meer automatisch als maatwerkvoorschrift.
- Als in het Activiteitenbesluit voor de betreffende lozing maatwerk mogelijk is, dan kan het bevoegd gezag de eisen uit de vergunning hebben opgenomen in een nieuw maatwerkvoorschrift. Hierover moet het bevoegd gezag een besluit genomen hebben waartegen bezwaar en beroep mogelijk was.
- Als in het Activiteitenbesluit voor de betreffende lozing geen maatwerk mogelijk is, dan gelden de eisen uit het Activiteitenbesluit, ongeacht of ze strenger of soepeler zijn.

Lozen in of op de bodem

Het lozen in of op de bodem is toegestaan als dit expliciet is vermeld in de voorschriften voor betreffende activiteit. Vaak zijn in de voorschriften voorwaarden opgenomen om te mogen lozen. Als het lozen niet expliciet is toegestaan, dan is het lozen verboden.

Opheffen verbod lozen

Het bevoegd gezag kan het lozen in de bodem toestaan via een maatwerkvoorschrift, als het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet. Pas wanneer een dergelijk maatwerkvoorschrift is gesteld, mag lozen plaatsvinden. In dit voorschrift kunnen voorwaarden voor het lozen worden opgenomen (samenstelling, eigenschappen en hoeveelheid, meten en registreren, maatregelen, duur en plaats lozingspunt).

Bestaande lozingen

Voor lozingen in de bodem waarvoor op grond van het Lozingenbesluit bodembescherming ontheffing is verleend, geldt dat de ontheffing wordt aangemerkt als een maatwerkvoorschrift gedurende de resterende termijn van de ontheffing. Dit is alleen relevant als lozen in de bodem op grond van het Activiteitenbesluit niet is toegestaan.

Vergunning Waterwet

Het verbod om in de bodem te lozen geldt niet als aan het lozen voorschriften zijn gesteld in een vergunning op grond van artikel 6.4 of 6.5 van de Waterwet. Dit komt voor bij warmte/koude opslag in de bodem, waarbij grondwater wordt onttrokken en weer in de bodem wordt gebracht.

Lozen in grondwater

Het direct lozen van afvalwater in grondwater is verboden en alleen via een maatwerkvoorschrift kan het bevoegd gezag hiervoor toestemming verlenen.

Bemonstering en meting

In het Activiteitenbesluit zijn eisen opgenomen voor emissiemetingen, monsternamen en conservering. Van elke afvalwaterstroom die wordt geloosd, waarvoor eisen gelden, moet het bevoegd gezag een monster kunnen nemen. Dit geldt niet voor huishoudelijk afvalwater. Afhankelijk van de aard van de afvalwaterstroom moet hiervoor een speciale voorziening aanwezig zijn. In sommige gevallen kan het voldoende zijn dat in de uitgaande afvalwaterstroom een monster kan worden genomen.

Combineren van afvalwaterstromen

De voorwaarden voor het lozen zijn in het Activiteitenbesluit per activiteit gedefinieerd. In de praktijk kan het efficiënter zijn om stromen afkomstig van verschillende activiteiten gecombineerd te behandelen. Omdat in dit geval niet meer aan de afzonderlijke voorwaarden uit het Activiteitenbesluit kan worden getoetst, kan het bevoegd gezag via maatwerkvoorschriften eisen stellen aan een gecombineerde lozing. Als een dergelijk maatwerkvoorschrift is gesteld, hoeft niet meer te worden voldaan aan de afzonderlijke voorwaarden per activiteit.

De samenvoeging van afvalstromen mag niet ten koste gaan van het niveau van milieubescherming. Het mag niet zo zijn dat door samenvoeging een geconcentreerde afvalwaterstroom zodanig wordt verdund dat daardoor aan de emissiegrenswaarden voor het lozen wordt voldaan.

Lozen agrarische activiteiten buiten een inrichting

Als afvalwater vrijkomt bij agrarische activiteiten die niet op het bedrijf plaatsvinden, bijvoorbeeld het afsprengen van werktuigen op een weiland, gelden ook de eisen van het Activiteitenbesluit.

Lozen open bodemenergiesystemen

Voor bedrijven die geen omgevingsvergunning milieu nodig hebben (inrichtingen type A en B) is:

- het lozen van boorspoelwater ten gevolge van de installatie van een open bodemenergiesysteem op het vuilwaterriool en op de bodem toegestaan;
- het lozen van onderhoudsspoelwater van een open bodemenergiesysteem op een schoonwaterriool toegestaan;
- het lozen van onderhoudsspoelwater van een open bodemenergiesysteem op een vuilwaterriool toegestaan als lozing op een schoonwaterriool niet mogelijk is (bijvoorbeeld vanwege de beschikbare capaciteit).

Technische voorzieningen

Bij een aantal activiteiten is vereist dat technische voorzieningen aanwezig moeten zijn, zoals een slibvangput en olie-afscheider of vetvangput. Bij sommige activiteiten is een emissiegrenswaarde opgenomen, waaraan kan worden voldaan door het plaatsen van een dergelijke voorziening. Deze voorzieningen moeten adequaat functioneren.

Olie-afscheider en slibvangput

Een olie-afscheider en slibvangput moeten voldoen aan en worden gedimensioneerd, geplaatst, gebruikt en onderhouden overeenkomstig NEN-EN 858-1 en 2.

Voor bestaande slibvangputten en olie-afscidders geldt dat:

- een voor 1 januari 2008 geplaatste voorziening voldoet aan en wordt gebruikt conform NEN 7089;
- een voor 1 maart 1997 geplaatste voorziening op de hoeveelheid afvalwater moet zijn afgestemd.

De slibvangput en de olie-afscheider moeten tijdig worden geleegd en gereinigd. Ook moet het bedrijf geconstateerde gebreken zo spoedig mogelijk verhelpen. Om de goede werking van een slibvangput en olie-afscheider te waarborgen, geldt een onderhoudsfrequentie van elke zes maanden. Bij dit onderhoud moet onder andere worden bekeken of de afscheider nog goed werkt en of deze al moet worden geleegd. Het tijdstip van het verwijderen van afgescheiden zand, slib en olie is mede afhankelijk van het type afscheider. Meest blijkt dat lediging noodzakelijk is als het volume van de slibvangput voor meer dan 50% is gevuld of als de opslagcapaciteit van de olie-afscheider voor 80% is gevuld. Naast het zo nodig verwijderen van olie en zand/slib moet het bedrijf de afscheider minimaal één keer per vijf jaar laten legen en onderzoeken op aantasting en andere gebreken, behalve als dit naar de mening van het bevoegd gezag niet noodzakelijk is. Het bedrijf moet de resultaten van lediging en onderhoud vastleggen.

Vetafscheider en slibvangput

Een vetafscheider en slibvangput moeten voldoen aan en worden gedimensioneerd, geplaatst, gebruikt en onderhouden overeenkomstig NEN-EN 1825. Dit betekent dat het bedrijf de vetafscheider ten minste elke maand en bij voorkeur elke veertien dagen moet legen, reinigen en hervullen met schoon water. Ook moet het bedrijf geconstateerde gebreken zo spoedig mogelijk verhelpen en de resultaten van lediging en onderhoud vastleggen. De inhoud van de slibvangput en vetafscheider mag het bedrijf met het bedrijfsafval afvoeren.

Vetafscidders die voldoen aan de nieuwe NEN-EN 1825-1 en 2 zijn voorzien van een naamplaatje, dat op een goed zichtbare plaats onlosmakelijk vast zit aan de afscheiders. Hierop is een aantal gegevens van de vetafscheider vermeld waaronder de nominale grootte, de grootte van de slibvangruimte van de vetafscheider en de maximale vetlaagdikte.

Voor een slibvangput en vetafscheider die zijn geplaatst voor 1 januari 2008 geldt niet NEN-EN 1825 maar NEN 7087. In NEN 7087 is geen frequentie voor het legen en reinigen opgenomen. Meestal blijkt dat lediging noodzakelijk is als het volume van de slibvangput voor meer dan 50% is gevuld of als de vetopslagruimte voor 80% is gevuld. Bij vetafscidders conform de oude NEN 7087 komt dit overeen met een vetlaagdikte van 16 centimeter.

Algemene milieuregels voor type A en type B inrichtingen

Document	Toelichting "Algemene milieuregels - Zorgplicht voor type A en type B inrichtingen"	
Vindplaats milieuregels	Activiteitenbesluit	Afdeling 2.1, artikel 2 en 2.1
	Activiteitenregeling	nvt
Versie	1 maart 2014	

Waarover gaat deze toelichting?

Deze toelichting omvat een beschrijving van de algemene systematiek van het Activiteitenbesluit. De eisen waaraan een bedrijf moet voldoen, zijn vastgelegd in het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling. In het Activiteitenbesluit zijn voornamelijk gekwantificeerde doelvoorschriften opgenomen en in de Activiteitenregeling voornamelijk middelvoorschriften en maatwerkvoorschriften. Het opnemen van middelvoorschriften (maatregelen) in een ministeriële regeling heeft als voordeel dat nieuwe inzichten op relatief eenvoudige wijze in de Activiteitenregeling kunnen worden opgenomen. Aanpassing van de Activiteitenregeling zal plaatsvinden na overleg met het betrokken bedrijfsleven en de betrokken overheden.

Zorgplicht

In het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling zijn niet voor alle potentiële activiteiten en de milieugevolgen daarvan voorschriften opgenomen. De voorschriften blijven beperkt tot de meest relevante milieuaspecten van activiteiten. Voor activiteiten of aspecten die niet zijn geregeld, is in het Activiteitenbesluit een zorgplichtbepaling opgenomen. Het uitgangspunt van de zorgplicht is dat een bedrijf ook bij niet concreet geregelde situaties de nodige aandacht aan de bescherming van het milieu moet besteden.

De zorgplicht houdt in dat: *Indien het bedrijf weet, of redelijkerwijs had kunnen weten, dat door het in werking zijn van het bedrijf nadelige gevolgen voor het milieu ontstaan of kunnen ontstaan, die niet of onvoldoende worden voorkomen of beperkt door naleving van het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling, voorkomt het bedrijf die gevolgen of beperkt die gevolgen, voor zover voorkomen niet mogelijk is, en voor zover dit redelijkerwijs van hem kan worden geveerd.*

Als het bevoegd gezag constateert dat een bijzondere situatie voor een milieuaspect niet uitputtend is geregeld en het belang van de bescherming van het milieu wordt geschaad, kan direct met toepassing van de zorgplichtbepaling worden gehandhaafd of kan een maatwerkvoorschrift worden gesteld.

Voorschriften

Om een bedrijf meer keuzevrijheid te geven is gekozen voor een systematiek van gekwantificeerde doelvoorschriften in combinatie met verplichte en erkende maatregelen. Aan de doelvoorschriften moet worden voldaan. Een bedrijf kan zelf bepalen op welke wijze dat gebeurt. Daarnaast bestaat de mogelijkheid voor het stellen van maatwerkvoorschriften.

Gekwantificeerde doelvoorschriften

Gekwantificeerde doelvoorschriften zijn voorschriften waar eenduidig is aangegeven wat de maximaal toegestane milieubelasting van een activiteit is. Deze doelvoorschriften zijn opgenomen in het Activiteitenbesluit. Dergelijke doelvoorschriften bieden de maximale vrijheid bij de keuze van de maatregelen om aan het doelvoorschrift te voldoen. Dit voordeel heeft echter voor bedrijven, die duidelijkheid over welke maatregelen genomen moeten worden verkiezen boven keuzevrijheid, ook een nadeel. Ze kunnen uit het Activiteitenbesluit immers niet aflezen, welke (technische) maatregelen genomen moeten worden om aan het Activiteitenbesluit te voldoen. Om dit bezwaar weg te nemen zijn bij een deel van de doelvoorschriften in de Activiteitenregeling erkende maatregelen opgenomen, die gekoppeld zijn aan een gekwantificeerd doelvoorschrift.

Erkende maatregelen

Erkende maatregelen zijn maatregelen waarvan is vastgesteld dat, mits op goede wijze uitgevoerd, voldaan wordt aan het doelvoorschrift waarvoor de maatregel is bedoeld. Er is slechts sprake van een erkende maatregel als voldaan wordt aan alle voorwaarden genoemd bij die maatregel. Erkende maatregelen zijn te herkennen doordat de artikelen altijd beginnen met een verwijzing naar het Activiteitenbesluit, daarna volgt de zinsnede 'wordt in ieder geval voldaan indien' en vervolgens wordt de erkende maatregel genoemd. Een bedrijf kan ook een andere maatregel treffen. Het bevoegd gezag moet dan beoordelen of met deze maatregel wordt voldaan aan het doelvoorschrift. Voor het treffen van een alternatieve maatregel is geen voorafgaande toestemming nodig van het bevoegd gezag.

Verplichte maatregelen

Verplichte maatregelen zijn verplicht en herkenbaar omdat ze beginnen met het beoogde doel en vervolgens de maatregel noemen. Het is mogelijk om een alternatieve maatregel te treffen die leidt tot hetzelfde resultaat. Hiervoor is voorafgaande toestemming van het bevoegd gezag nodig.

Ten minste vier weken vooraf moet het bedrijf een gemotiveerd verzoek indienen bij het bevoegd gezag en aantonen dat de maatregel aan het doel voldoet (gelijkwaardigheidstoets). Het bevoegd gezag beslist over de gelijkwaardigheid van het gekozen middel met een besluit, waartegen bezwaar en beroep kan worden ingesteld. Het bevoegd gezag kan advies inwinnen bij de Werkgroep Beoordeling Gelijkwaardigheid.

Maatwerkvoorschriften

Het Activiteitenbesluit geeft het bevoegd gezag op verschillende plaatsen de bevoegdheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften (voorheen nadere eisen). Of maatwerk mogelijk is, volgt niet altijd direct uit een artikel. Soms ligt de basis voor maatwerk in een ander artikel of in de zorgplichtbepaling.

Het overzicht met maatwerkmogelijkheden (zie

http://www.infomil.nl/onderwerpen/integrale/activiteitenbesluit/activiteitenbesluit/item_109983/) geeft per activiteit en per milieuonderwerp de mogelijkheden om maatwerk te stellen en de grondslag daarvoor.

Maatwerkvoorschriften kunnen een toestemming, ontheffing, afwijking van de voorschriften of nadere invulling van de voorschriften omvatten. Het bevoegd gezag kan het initiatief nemen voor een maatwerkvoorschrift, maar ook het bedrijf of een derde-belanghebbende kan het bevoegd gezag vragen om een maatwerkvoorschrift te stellen.

Het opleggen van een maatwerkvoorschrift is een besluit waartegen bezwaar en beroep kan worden ingesteld.

Algemene milieuregels - Afvalbeheer

Document	Toelichting "Afvalbeheer voor type A en type B inrichtingen"	
Vindplaats milieuregels	Activiteitenbesluit	Afdeling 2.5, artikel 2.11a t/m 2.14b
	Activiteitenregeling	Afdeling 2.3, artikel 2.9
Versie	1 maart 2014	

Waarover gaat deze toelichting?

Deze toelichting omvat een beschrijving van de voorschriften voor het beheer van afvalstoffen. Het opslaan van afvalstoffen die ook gevaarlijke stoffen zijn valt onder § 4.1.1 van het Activiteitenbesluit.

Voorschriften	
Verbod mengen afvalstoffen	
Verwijderen zwerfvuil binnen 25 meter	
Eisen hergebruik afvalstoffen	
Verbod verbranden/storten /verdichten afvalstoffen	
Procedure acceptatie en controle inname afvalstoffen	
Bewaartermijn afvalstoffen	

Verbod mengen afvalstoffen

Het is niet toegestaan afvalstoffen te mengen. Mengen is het samenvoegen van afvalstoffen die behoren tot verschillende categorieën. Het verbod op het mengen van afvalstoffen die, wat betreft aard, samenstelling en concentratie niet vergelijkbaar zijn, volgt uit de Kaderrichtlijn afvalstoffen.

Categorieën afvalstoffen die 'vergelijkbaar' zijn

Afvalstoffen die vergelijkbaar zijn wat betreft aard, samenstelling en concentratie mogen wel worden gemengd. Het samenvoegen van afvalstoffen die wel vergelijkbaar zijn, is geen "mengen" maar "opbulken". Afvalstoffen die vergelijkbaar zijn wat betreft aard, samenstelling en concentratie hoeven niet gescheiden te worden gehouden. De categorie-indeling voor gevaarlijk afval wordt gegeven in de Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen. Voor niet-gevaarlijk afval is in de Activiteitenregeling een aantal categorieën genoemd. Deze categorie-indeling is niet uitputtend. Voor afvalstoffen die niet onder de genoemde categorieën vallen, zal van geval tot geval gekeken moeten worden of deze wel of niet vergelijkbaar zijn.

Een aantal categorieën moet gescheiden gehouden worden op grond van andere regelgeving. Gescheiden houden is hier verplicht. Dit zijn bijvoorbeeld: kadavers en dierlijke bijproducten, dierlijke mest en grond en baggerspecie in de onderverdeling van het Besluit bodemkwaliteit.

Gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen en andere afvalstoffen

Gevaarlijke afvalstoffen moeten gescheiden van andere gevaarlijke afvalstoffen worden opgeslagen. In de Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen staan de categorieën gevaarlijke afvalstoffen benoemd. Gevaarlijke afvalstoffen die binnen dezelfde categorie vallen mogen wel worden gemengd. Een voorbeeld van zo'n categorie is: vloeibare halogeenarme koolwaterstoffen bestaande uit petroleum (ether) en alifatische koolwaterstoffen. Onder meer vervuilde benzine en dieselolie vallen hier onder. Dit betekent bijvoorbeeld dat vervuilde benzine en dieselolie die zijn afgetapt bij autowrakken door autodemonteringsbedrijven mogen worden gemengd.

Mengen eigen afvalstoffen

Voor de "eigen", niet van buiten de inrichting afkomstige, afvalstoffen is mengen toegestaan, wanneer scheiden redelijkerwijs niet kan worden gevergd. De redelijkheidseis is vertaald in hoeveelheden, zoals die zijn opgenomen in het Landelijk Afvalbeheersplan en samengevat in de volgende tabel.

Aard afvalstof		Scheiding als:
Oud papier / karton		altijd
Asbest		altijd
Elektrische en elektronische apparatuur		altijd
Gevaarlijk afval		altijd en per component gescheiden
Kunststoffen:	verpakkingsfolie	altijd
	plastic bekertjes	± 500 stuks per week
	EPS (piepschuim)	± 3 kg (= 240 liter) per week
	overige kunststoffen	25 kg per week
Autobanden		5 stuks per week
GFT / swill		200 kg per week
Groenafval		200 kg per week
Houten pallets		2 pallets (± 40 kg)
Overig houtafval		40 kg per week
Glas		30 kg of 120 liter per week
Metalen		40 kg per week
Steenachtig materiaal/ puin		0 kg indien incidenteel 1m ³
Textiel		40 kg per week
Glas- en steenwol		25 kg per week
Overig afval		Bedrijfsspecifiek

Product- of materiaalhergebruik

Het is toegestaan een afvalstof te mengen als het leidt tot product- of materiaalhergebruik van die afvalstof. Mengen voorafgaand aan andere handelingen is niet toegestaan. Voor bijvoorbeeld het mengen van ongelijksoortige afvalstoffen voor verbranding is een omgevingsvergunning milieu nodig.

Mengen afvalwater

Afvalwater is ook een afvalstof. Het mengen van afvalwaterstromen voorafgaand aan lozen is toegestaan als dezelfde eisen gelden voor het lozen.

Opruimen zwerfvuil

Elk bedrijf is verplicht om zwerfvuil dat ontstaat door de bedrijfsactiviteiten en/of door bezoekers binnen een straal van 25 meter van het bedrijf op te ruimen.

Hergebruik van afvalstoffen

Hergerbruik van bepaalde afvalstoffen (hout, metaal, kunststof, textiel, steenachtige materialen en gips) als grondstof voor het vervaardigen, samenstellen of repareren van producten of onderdelen daarvan, die ook bestaan uit metaal, hout, kunststof, textiel, steenachtige materialen of gips, is toegestaan. Een voorwaarde hierbij is dat de gebruikte afvalstoffen overeenkomen met de gangbare grondstoffen. Als de eigenschappen van de afvalstof afwijken van de gangbare grondstof dan is gebruik alleen onder voorwaarden toegestaan. Door het bevoegd gezag worden deze voorwaarden via maatwerkvoorschriften opgelegd. Een dergelijk hergebruik van afvalstoffen moet altijd, vooraf, met het bevoegd gezag worden besproken.

Verbod verbranden, storten, verdichten afvalstoffen

Het verbranden en storten van afvalstoffen is verboden ook al gebeurt dat incidenteel. Bedrijven bestemd voor het storten of verbranden van afvalstoffen zijn vergunningplichtig. Het verbranden is wel toegestaan als het gaat om het verbranden van biomassa in een stookinstallatie met een thermisch vermogen van maximaal 15 MW en het verbranden materiaalhergebruik niet belemmert en de vrijkomende warmte nuttig wordt gebruikt.

Bouwstoffen, grond of baggerspecie die conform het Besluit bodemkwaliteit worden toegepast, kunnen ook afvalstoffen zijn. Voor deze toepassingen geldt het verbod niet.

Het verdichten van afvalstoffen is verboden als het gevaarlijke afvalstoffen zijn of als het verdichten een belemmering is voor de nascheiding of recycling.

Bewaartermijn afvalstoffen

Afvalstoffen voorafgaand aan nuttige toepassing mogen maximaal 3 jaar worden opgeslagen. Afvalstoffen voorafgaand aan verwijderen mogen maximaal 1 jaar worden opgeslagen. Als de activiteiten worden beëindigd, moeten binnen 8 weken alle afvalstoffen uit de inrichting zijn afgevoerd. Over het algemeen zal sprake zijn van opslag voorafgaand aan nuttige toepassing. Opslag voorafgaand aan verwijdering komt voor bij bedrijven gericht op de inzameling van afvalstoffen.

Procedurebeschrijving acceptatie en controle

Degene die de inrichting drijft voor het op- of overslaan of verwerken van afvalstoffen die afkomstig zijn van buiten de inrichting, moet een actuele beschrijving hebben van de procedures van acceptatie en controle van de ontvangen afvalstoffen. De invulling van de procedures wordt overgelaten aan inrichtinghouder. In de beschrijving moeten in ieder geval worden gespecificeerd:

A. SOORT INSTANTIES OF PERSONEN WAARVAN HIJ AFVALSTOFFEN ZAL ACCEPTEREN.

Dat zullen voor een milieustraat bijvoorbeeld zijn 'particulieren voor zover die wonen binnen de gemeentegrens'. Dit hoeft alleen te worden gespecificeerd voor zover dit verschil maakt voor de acceptatie en controle. Het gaat dus vooral om de groepen waarvoor degene die de inrichting drijft verschillende voorwaarden hanteert.

B. EISEN TEN AANZIEN VAN DE MANIER WAAROP DE STOFFEN WORDEN AANGEBODEN.

Dit omvat bijvoorbeeld de manier waarop de afvalstoffen verpakt moeten zijn. Zo zal asbest in niet-luchtdoorlatend verpakkingsmateriaal moeten worden aangeleverd.

C. MANIER VAN CONTROLE BIJ ONTVANGST VAN AFVALSTOFFEN.

Dat zal vaak een visuele controle zijn. Als hij de ontdoener de afvalstoffen zelf laat sorteren, geeft hij aan hoe hij daarop toeziet.

D. ONGANG MET AFWIJKENDE AFVALSTOFFEN.

Het gaat daarbij bijvoorbeeld om afvalstoffen die verontreinigd blijken te zijn met olie of teer.

Het is de verantwoordelijkheid van de drijver van de inrichting dat de procedures van acceptatie en controle worden nageleefd. Dat betekent in ieder geval dat de procedures bekend moeten zijn bij de medewerkers, en bijvoorbeeld bij de particulieren die hun afvalstoffen afgeven bij de milieustraat of bij jachthavens. Daarnaast dient hij er zorg voor te dragen dat de inrichting alleen afvalstoffen inneemt wanneer de procedures worden nageleefd.

Het bevoegd gezag heeft de mogelijkheid bij maatwerk invulling te geven aan de procedures van acceptatie en controle van de ontvangen afvalstoffen.

Algemene milieuregels - Energiebesparing

Document	Toelichting "Energiebesparing voor type A en type B inrichtingen"	
Vindplaats milieuregels	Activiteitenbesluit	Afdeling 2.6, artikel 214c en 2.15
	Activiteitenregeling	nvt
Versie	1 januari 2013	

Waarover gaat deze toelichting?

Deze toelichting omvat een beschrijving van de voorschriften voor energiebesparing.

Voorschriften	
Energiebesparende maatregelen	
Energiebesparingsonderzoek	

Energiebesparende maatregelen

Een bedrijf moet alle rendabele energiebesparende maatregelen treffen. Rendabele maatregelen zijn maatregelen:

- met een terugverdientijd van ten hoogste vijf jaar; of
- met een positieve netto contante waarde bij een interne rentevoet van 15%.

Deze verplichting is niet van toepassing bij een bedrijf met een jaarlijks energiegebruik lager dan 50.000 kWh aan elektriciteit of 25.000 m³ aan aardgasequivalenten. De verplichting geldt ook niet voor glastuinbouwbedrijven die meedoen met emissiehandel voor broeikasgassen.

Het kan zijn dat het treffen van een rendabele energiebesparende maatregel niet in alle gevallen redelijk is, bijvoorbeeld omdat de maatregel technisch niet inpasbaar is of leidt tot negatieve andere milieugevolgen. In dergelijke gevallen geldt de wettelijke verplichting niet. Financiën zijn nooit een reden om een rendabele energiebesparende maatregel niet toe te passen.

In de databank "Energiebesparing en Winst" zijn rendabele energiebesparende maatregelen voor de diverse bedrijfstakken opgenomen (www.infomil.nl/energie).

Voor de meest voorkomende brandstoffen is hieronder een omreken tabel van liters naar aardgasequivalenten opgenomen en omgekeerd.

Brandstof	Aardgasequivalent (m3)	25.000 m3 a.e.
Stadsverwarming	1 GJ = 31,6 m3	800 GJ
Huisbrandolie	1 liter = 1,20 m3 (1)	21.000 liter
Stookolie	1 liter = 1,30 m3 (1)	19.000 liter
Steenkool	1 kg = 0,93 m3 (1)	27 ton
Vloeibaar propaan	1 liter = 0,73 m3	34.000 liter
LPG (wegvervoer)	1 liter = 0,95 m3	26.000 liter
Diesel	1 liter = 1,13 m3	22.000 liter
Benzine	1 liter = 1,04 m3	24.000 liter
Droog hout	1 kg = 0,48 m3 (1)	52 ton

(1) gemiddelde waarde

Energiebesparingsonderzoek

Als het jaarlijkse energieverbruik meer is dan 200.000 kWh aan elektriciteit of meer is dan 75.000 m³ aan aardgasequivalenten kan het bevoegd gezag een energiebesparingsonderzoek eisen. Het bevoegd gezag moet aannemelijk maken dat niet alle rendabele energiebesparende maatregelen zijn. Met de term "aannemelijk" wordt bedoeld dat niet alle rendabele energiebesparende maatregelen zijn getroffen. Hiervoor kan gebruik worden gemaakt van de databank "Energiebesparing en Winst".

Het onderzoek moet inzicht geven in de technische energiebesparende mogelijkheden, financiële gevolgen zoals terugverdientijden en milieugevolgen van bepaalde maatregelen, activiteiten en faciliteiten. Het is zinvol dat het bedrijf vooraf het onderzoeksvoorstel voorlegt aan het bevoegd gezag. Het uitgangspunt is dat de kosten van een energiebesparingsonderzoek niet meer dan 10% van de jaarlijkse energiekosten bedragen. Dit wordt als redelijk gezien.

Als uit het onderzoek blijkt dat niet alle rendabele energiebesparende maatregelen zijn getroffen, geeft het bevoegd gezag hiervoor een redelijke termijn om deze alsnog te treffen. Het bevoegd gezag zal deze termijn in overleg vaststellen, waarbij zoveel mogelijk aansluiting wordt gezocht bij natuurlijke momenten.

Uniforme (handhaving-)strategie

InfoMil biedt een uniforme (handhaving-)strategie aan gericht op energiebesparing bij een klein-, middelgrote en grootgebruiker. Deze strategie geeft meer inzicht in de diverse stappen die het bevoegd gezag kan doorlopen om energiebesparing efficiënt tijdens de periodieke milieucontroles te betrekken. In de strategie wordt onder andere nader ingegaan op het werkproces, relevante natuurlijke momenten (zoals nieuwbouw, verbouwing, renovatie) en de eisen op grond van het Bouwbesluit.

Voor meer informatie zie www.infomil.nl/energie.

Meerjarenafspraken (MJA's)

Bepaalde inrichtingen hebben de mogelijkheid om deel te nemen aan convenanten waarin vrijwillige afspraken (maar niet vrijblijvende afspraken) zijn gemaakt over energie-efficiëntie. Bij deelname aan de Meerjarenafpraak energie-efficiëntie 3 (MJA3) wordt automatisch voldaan aan de eisen voor energiebesparing, als aan de eisen van de MJA worden voldaan.

InfoMil biedt voor de MJA-inrichtingen eveneens een uniforme (handhaving-)strategie aan die in lijn ligt met de strategieën voor middelgrote en grootgebruikers.

Algemene milieuregels - Geluidhinder

Document	Toelichting "Geluidhinder voor type A en type B inrichtingen"	
Vindplaats milieuregels	Activiteitenbesluit	Afdeling 2.8, artikel 2.17 t/m 2.22 § 6.5, artikel 6.12 t/m 6.16
	Activiteitenregeling	nvt
Versie	1 maart 2014	

Waarover gaat deze toelichting?

Deze toelichting omvat een beschrijving van de voorschriften gericht op het voorkomen van geluidhinder.

Voorschriften	
Akoestisch onderzoek	
Beoordelingspunt	
Geluidnormen	
Incidentele activiteiten	

Akoestisch onderzoek

Bij de melding moet bij de volgende activiteiten een akoestisch rapport worden ingediend:

Transportactiviteiten

Een akoestisch onderzoek is verplicht als elke dag gemiddeld meer dan vier vrachtwagenbewegingen tussen 19.00 uur en 7.00 uur zullen plaatsvinden en binnen een afstand van 50 meter gevoelige objecten zijn gelegen. Het gemiddelde wordt over een periode van een jaar gemeten. Het gaat hier dus met name om transportbedrijven en andere bedrijven waar veel transportbewegingen met vrachtwagens plaatsvinden, zoals bergingsbedrijven en groothandelsondernemingen.

Deze verplichting geldt niet voor vrachtwagenbewegingen bij tankstations en horecabedrijven. Als vanwege een specifieke situatie problemen worden verwacht, kan het bevoegd gezag, binnen vier weken na melding, een akoestisch rapport te vragen.

Muziekgeluid

Als het aannemelijk is dat het equivalente geluidsniveau vanwege muziek meer dan 70 dB(A) in aanpandig gelegen gevoelige ruimten of 80 dB(A) ter plaatse van gevels van gevoelige gebouwen zal bedragen of als sprake is van muziekgeluid in de buitenlucht (o.a. op terrassen) is een akoestisch onderzoek noodzakelijk. Het gaat hierbij om bedrijven waarbij muziekgeluid structureel deel uitmaakt van de bedrijfsvoering en onmisbaar is voor de bedrijfsaard, bijvoorbeeld een discotheek of een café met regelmatig livemuziek.

In de volgende tabel is een overzicht opgenomen van te verwachten geluidniveaus (uit brancheblad Horeca, VROM):

Type bedrijf	Activiteiten	langtijdgemiddelde beoordelingsniveau (L _{Ar,LT})
Restaurant	Praten en achtergrondmuziek	70 - 75 dB(A)
Café	Rustig bruin café/bar	75 - 80 dB(A)
	Café/bar met jukebox	80 - 85 dB(A)

Type bedrijf	Activiteiten	langtijdgemiddelde beoordelingsniveau (L _{Ar,LT})
Café	Café/bar, drukke bar	85 - 90 dB(A)
	Café/bar, jongerenbar	90 - 95 dB(A)
	Café/bar met dansen	90 - 100 dB(A)
Disco	Voor ouder publiek	85 - 95 dB(A)
	Voor jongeren	90 - 105 dB(A)
	Met livemuziek	95 - 115 dB(A)

Overige situaties waarbij uitvoering van een akoestisch onderzoek verplicht is

Wanneer een melding wordt gedaan en deze heeft betrekking op een of meer van de volgende situaties is altijd een akoestisch onderzoek nodig:

- het in werking hebben van een windturbine;
- het in de buitenlucht overslaan van metalen in bulk;
- het in de buitenlucht mechanisch bewerken van metalen;
- het reinigen van afvalwater door middel van waterstraal- of oppervlaktebeluchters met een capaciteit van 120.000 of meer vervuilingseenheden;
- het neutraliseren van airbags of gordelspanners door deze te ontsteken.

Afzien verplichting akoestisch onderzoek

Het bevoegd gezag heeft de mogelijkheid om van de verplichting om een akoestisch onderzoek bij de melding te voegen af te zien, als het aannemelijk is dat de normen niet zullen worden overschreden. Met name de aard en de ligging van het bedrijf zullen hiervoor de aanleiding kunnen zijn. Het kan daarbij gaan om locaties waarbij woningen buiten de akoestische invloedssfeer van een bedrijf zijn gelegen, zoals afgelegen locaties of gunstig gesitueerde bedrijfsterreinen.

Gezoneerd industrieterrein

Voor zonebeheer van een gezoneerd industrieterrein kan het bevoegd gezag binnen vier weken na een melding een akoestisch onderzoek eisen. In sommige gevallen kan het voor zonebeheer noodzakelijk zijn de geluidsproductie van bedrijven gelegen op een gezoneerd industrieterrein te weten, bijvoorbeeld als een bedrijf aan de rand van het industrieterrein is gelegen of als een bedrijf een onevenredig groot beslag zou leggen op de nog beschikbare geluidsruimte, zonder dat het bedrijf deze geluidsruimte daadwerkelijk nodig heeft.

Situaties waarin geluidhinder te verwachten is

Als uit de meldinggegevens blijkt dat de kans op geluidhinder zeer reëel is, en het indienen van een akoestisch onderzoek niet is verplicht, kan het bevoegd gezag een akoestisch onderzoek eisen. Het bevoegd gezag moet dan aannemelijk maken dat de waarden voor het gemiddelde geluidsniveau en/of het maximale geluidsniveau worden overschreden. Deze beoordeling is afhankelijk van de aard van het bedrijf en de omgeving en kan derhalve het beste op lokaal niveau plaatsvinden. De beslissing van het bevoegd gezag is een besluit waartegen bezwaar en beroep openstaan.

Beoordelingspunt

De normen gelden op de gevel van gevoelige gebouwen en in aanpandig gelegen gevoelige ruimten. In de definitie van het begrip gevel wordt verwezen naar de Wet geluidhinder. Daarin wordt een gevel zonder te openen delen (een zogenoemde dove gevel) niet als gevel aangemerkt, zodat de waarden daarop niet van toepassing zijn. Als het hanteren van de gevel als beoordelingspunt tot onwenselijke situaties leidt, kan het bevoegd gezag, een ander beoordelingspunt vaststellen.

Dit kan ook relevant zijn als een bedrijf ver van woningen, andere gevoelige gebouwen of gevoelige terreinen is gelegen en daardoor onbepaald geluid mag produceren. Het bevoegd gezag kan dan bepalen dat de waarden in plaats van op de gevel van gevoelige objecten gelden op een punt dat dicht bij het bedrijf is gelegen. Ook kan het bevoegd gezag met deze maatwerkbepaling objecten bescherming bieden

die niet beschermd worden (geen gevoelig gebouw zijn). De plaats waarop de geluidsnormen gelden kan bijvoorbeeld worden vastgesteld ter plaatse van een woonboot. Voor bedrijven op een gezoneerd industrieterrein gelden de normen op een afstand van 50 meter vanaf de erfgrans.

Geluidgevoelige ruimten en verblijfsruimten

Als geluidgevoelige ruimten worden aangemerkt: een woonkamer, een slaapkamer en een keuken van ten minste 11 m². Verblijfsruimten zijn:

- leslokalen en theorie(vak)lokalen van onderwijsgebouwen;
- onderzoeks- en behandelingsruimten en ruimten voor patiëntenhuisvesting, alsmede recreatie- en conversatieruimten van ziekenhuizen en verpleeghuizen;
- onderzoeks-, behandelings-, recreatie-, en conversatieruimten, alsmede woon- en slaapruidten van verzorgingstehuizen, psychiatrische bedrijven, medisch centra, poliklinieken, en medische kleuterdagverblijven.

Geluidnormen

Zowel ter plaatse van de gevels van gevoelige gebouwen (zoals woningen) als in geluidgevoelige ruimten en verblijfsruimten van aanpandig gelegen gebouwen gelden geluidnormen. Er is een norm voor het gemiddelde geluidniveau gedurende een bepaalde periode (langtijdgemiddelde beoordelingsniveau) en een norm voor de piekgeluiden (maximaal geluidniveau). Het geluid dat door aanwezige installaties en toestellen, door werkzaamheden en activiteiten en door laad- en losactiviteiten wordt geproduceerd, moet voldoen aan deze normen.

Normstelling

De normstelling voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau ($L_{Ar, LT}$) is 50 dB(A) etmaalwaarde ter plaatse van gevels van gevoelige gebouwen en 35 dB(A) etmaalwaarde voor het binnenniveau van in- of aanpandige woningen een etmaalwaarde van 35 dB(A). Voor het maximale geluidniveau geldt een norm van 70/65/60 dB(A) op de gevel en 55/50/45 dB(A) inpandig. Voor bedrijven op een bedrijventerrein, bedrijven op een gezoneerd industrieterrein, tankstations en agrarische bedrijven gelden afwijkende normen voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau. Voor bestaande bedrijven geldt in sommige gevallen overgangsrecht.

De norm voor de piekgeluiden geldt niet voor laad- en losactiviteiten gedurende de dagperiode. Onder de laad- en losactiviteiten worden tevens aanverwante activiteiten verstaan zoals het slaan van autoportieren en het starten, aanrijden, manoeuvreren en wegrijden van de voertuigen. Wanneer net buiten het terrein van het bedrijf, bijvoorbeeld op de openbare weg in de onmiddellijke nabijheid van het pand, laad- en losactiviteiten plaatsvinden voor het bedrijf zijn de normen ook hierop van toepassing. Overigens kunnen ter voorkoming van indirecte hinder aanvullende maatwerkvoorschriften worden gesteld.

Bedrijventerrein

Als een bedrijf is gevestigd op een bedrijventerrein geldt een 5 dB(A) hogere norm dan de standaard norm op de gevel van gevoelige gebouwen op het bedrijventerrein.

Openbaar verkooppunt brandstoffen

Voor tankstations, bedrijven die uitsluitend of in hoofdzaak zijn bestemd voor openbare verkoop van vloeibare brandstoffen, mengsmering of aardgas aan derden voor motorvoertuigen voor het wegverkeer, gelden twee perioden per etmaal in plaats van drie perioden. Van 7.00 tot 21.00 uur geldt een etmaalwaarde van 50 dB(A) en van 21.00 tot 7.00 uur van 40 dB(A). Deze afwijkende normstelling geldt niet voor een garagebedrijf met een benzinepomp.

Gezoneerd industrieterrein

Als het bedrijf is gelegen op een gezoneerd industrieterrein en binnen 50 meter zijn geen gevoelige objecten gelegen, geldt de norm op een afstand van 50 meter vanaf de grens van het bedrijf. Met gevoelige objecten worden niet de gevoelige objecten bedoeld die op het gezoneerde industrieterrein liggen.

Voor windturbines die op gezoneerde industrieterreinen liggen, gelden de normen op een afstand van 50 meter vanaf het bedrijf niet en moet getoetst worden aan de normen op de gevel van gevoelige gebouwen.

Agrarische inrichtingen

Voor agrarische activiteiten en agrarisch gemechaniseerd loonwerk geldt voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau een etmaalwaarde van 45 dB(A). Deze norm geldt alleen voor de vast opgestelde installaties en toestellen. Het bevoegd gezag kan met maatwerkvoorschriften eisen stellen aan technische voorzieningen en gedragsregels voor het beperken van geluid afkomstig van werkzaamheden en activiteiten. Voor glastuinbouwbedrijven binnen een glastuinbouwgebied geldt een etmaalwaarde van 50 dB(A). De perioden zijn afwijkend van andere bedrijven. De dagperiode begint al om 06.00u en de avondperiode eindigt om 22.00u. De norm voor de piekgeluiden geldt niet voor het laden en lossen in de dagperiode, maar ook niet voor aan- en afvoer van producten in de avond/nachtperiode voor zover het maximaal 1 activiteit betreft tussen 19.00 en 06.00 uur. De piekgeluiden gelden tussen 19.00 en 06.00 uur ook niet voor het wassen van kasdekken bij glastuinbouwbedrijven.

De speciale status voor agrarische bedrijfswoningen ten opzichte van burgerwoningen uit de Wet plattelandswoningen is ook in het Activiteitenbesluit opgenomen. Een bedrijfswoning die volgens zijn geldende planologische status (op grond van het bestemmingsplan, de beheersverordening of de omgevingsvergunning) bij een agrarische inrichting hoort is onderdeel van de inrichting en is daarmee geen gevoelig gebouw voor die inrichting.

Afwijkende normen

Het bevoegd gezag heeft de mogelijkheid om onder voorwaarden andere waarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) en het maximaal geluidsniveau (L_{Amax}) vast te stellen. De afwijkingmogelijkheid geldt niet voor de geluidsniveaus binnen woningen van derden; daarvoor is ongeacht de hoogte van de afwijking van de buitenwaarde een vast beschermingsniveau vastgelegd. Bij toepassing van de afwijkingmogelijkheden moet te worden nagegaan in hoeverre het geluidsniveau binnen woningen van derden die binnen de akoestische invloedssfeer zijn gelegen, wordt beïnvloed. Met de akoestische invloedssfeer wordt hier bedoeld de geluidsbelasting vanwege het bedrijf op de gevels van omliggende woningen voor zover dat hoger is dan 50 dB(A).

Uitzonderingen

Bij het bepalen of aan de geluidnormen kan worden voldaan blijven buiten beschouwing:

- stemgeluid van personen op onverwarmd en onoverdekt terrein;
- stemgeluid van kinderen op een onverwarmd of onoverdekt terrein van een basisschool vanaf een uur vóór tot een uur ná de schooltijden;
- stemgeluid van kinderen op een onverwarmd of onoverdekt terrein bij een instelling voor kinderopvang;
- stemgeluid bij sport- of recreatieactiviteiten;
- geluid oproep belijden godsdienst of vanwege religieuze bijeenkomsten;
- geluid muziek tijdens hijsen en strijken nationale vlag;
- muziek van militaire muziekcorpsen
- onversterkte muziek tenzij daarvoor bij gemeentelijke verordening regels zijn gesteld;
- traditioneel schieten tenzij daarvoor bij gemeentelijke verordening regels zijn gesteld;
- stomen van grond met een installatie van derden.

Stemgeluid terras

Bij het bepalen van het geluidsniveaus wordt buiten beschouwing gelaten het stemgeluid van personen op een **onverwarmd en onoverdekt** terrein, dat onderdeel is van het bedrijf, tenzij dit terrein kan worden aangemerkt als een binnenterrein. De uitsluiting van stemgeluid afkomstig van een buitenterrein geldt feitelijk uitsluitend voor situaties waarbij het buitenterrein aan de straat of een andere openbare ruimte is gelegen. In deze gevallen mag worden aangenomen dat het van bijvoorbeeld het terras afkomstige geluid opgaat in het omgevingsgeluid.

Stemgeluid van kinderen bij scholen en kinderopvanginstellingen

Het stemgeluid van buiten spelende kinderen op schoolpleinen en speelterreinen bij kinderdagverblijven blijven geheel buiten beschouwing bij het bepalen of aan de geluidnormen wordt voldaan. Dit geldt zowel voor 'binnenterreinen' als 'buitenterreinen'.

Stemgeluid sport- en recreatie

Het stemgeluid van bezoekers op het open terrein van een bedrijf voor sport- of recreatieactiviteiten blijft

buiten beschouwing bij het bepalen of aan de geluidnormen wordt voldaan. Overlast vanwege dergelijke bedrijven wordt vaak beperkt op grond van evenementenbeleid en de Algemene Plaatselijke Verordening. Er kan bijvoorbeeld een maximum gesteld worden aan het aantal evenementen per jaar en de tijdsduur per evenement.

Religieus geluid

In de Grondwet is bepaald dat ieder het recht heeft zijn godsdienst of levensovertuiging individueel of in gemeenschap met anderen vrij te belijden. Wel kunnen volgens de Grondwet regels worden gesteld ter bescherming van de gezondheid, in het belang van het verkeer en ter bestrijding of voorkoming van wanordelijkheden. In de Wet openbare manifestaties is aangegeven dat klokgelui vanwege godsdienstige, levensbeschouwelijke of lijkplechtigheden is toegestaan en dat de gemeenteraad regels kan stellen. Omdat het in andere regelgeving is gereguleerd, wordt religieus geluid hier buiten beschouwing gelaten.

Hijzen en strijken nationale vlag / militaire muziekcorspen / onversterkte muziek

Door muziekgeluid tijdens het hijzen en strijken van de nationale vlag bij zonsopkomst en zonsondergang bij militaire bedrijven en muziekgeluid vanwege het oefenen door militaire muziekcorspen in de buitenlucht kan soms niet worden voldaan aan de geluidnormen. Bij muziekgeluid in de buitenlucht, is het doorgaans niet mogelijk om maatregelen te treffen. Omdat het onwenselijk is deze activiteiten onmogelijk te maken, worden ze bij het bepalen van de geluidsniveaus buiten beschouwing gelaten.

Hetzelfde geldt voor muziekgeluid van onversterkte muziek. Het kan echter zijn dat de lokale situatie wel om regels voor muziekgeluid van onversterkte muziek vraagt. De gemeente kan eisen stellen in een gemeentelijke verordening.

Incidentele activiteiten

Het bevoegd gezag heeft de mogelijkheid om in een maatwerkvoorschrift voor specifieke activiteiten een andere norm vast te stellen. Hierin worden twee afwijkingsmogelijkheden onderscheiden:

- regelmatige afwijkingen van de representatieve bedrijfssituatie;
- afwijkingen in het kader van het 12 dagencriterium (niet-representatieve bedrijfssituaties en afwijkingen in het kader van het 12 dagencriterium).

De eerste vorm ziet op activiteiten die met enige regelmaat voorkomen, bijvoorbeeld het eens per week lossen door een meelwagen bij een bakkerij of het 20 avonden per jaar overwerken bij een houtbewerkingsbedrijf. De tweede vorm ziet op bijzondere activiteiten die niet kunnen worden gerekend tot de representatieve bedrijfssituatie.

Bij het stellen van een maatwerkvoorschrift moet hinder zoveel mogelijk worden beperkt, bijvoorbeeld door niet meer geluidsruiimte te bieden dan nodig is en door het aantal dagen of dagdelen waarop de activiteit plaatsvindt te beperken. Daarnaast kunnen voorzieningen en gedragsregels worden voorgeschreven. Bij activiteiten waarvan op voorhand niet bekend is wanneer zij zullen plaatsvinden, kan bepaald worden dat de activiteiten vooraf aan het bevoegd gezag gemeld moeten worden. De maatwerkmogelijkheid is niet van toepassing op festiviteiten.

Festiviteiten

Bij het vieren van incidentele festiviteiten en activiteiten met een maatschappelijk belang, kan niet altijd voldaan worden aan de gestelde geluidsvoorschriften. De gemeenteraad kan daarom bij verordening vaststellen dat gedurende bepaalde perioden de geluidsvoorschriften niet gelden.

Collectieve festiviteiten die bij of krachtens een gemeentelijke verordening zijn aangewezen

Voor zogenaamde collectieve festiviteiten is in de verordening een nadere gebiedsdifferentiatie binnen de gemeente mogelijk. Van deze mogelijkheid kan bijvoorbeeld gebruik worden gemaakt tijdens carnaval, kermissen of culturele-, sport- en recreatieve- manifestaties die een gemeente aangaan.

Individuele festiviteiten

Bij verordening kan een aantal dagen of dagdelen worden aangewezen, waarop individuele bedrijven voor andere festiviteiten, met een meer individueel karakter (bijvoorbeeld voor het geven van een personeelsfeest of het houden van een open dag), een vrijstelling verkrijgen van de geluidsvoorschriften. Hierbij is het mogelijk om per gebied van de gemeente of per categorie bedrijven een ander aantal dagen vast te stellen.

Zo kan bijvoorbeeld bepaald worden dat in de binnenstad de waarden gedurende maximaal 2 dagen niet van toepassing zijn en daarbuiten gedurende maximaal 8 dagen. Of dat voor horecabedrijven de waarden gedurende maximaal 6 dagen niet van toepassing zijn en voor overige bedrijven gedurende maximaal 2 dagen. Het bij verordening aan te wijzen aantal dagen of dagdelen voor individuele festiviteiten mag per bedrijf niet meer dan 12 per jaar bedragen.

Ter voorkoming of beperking van geluidhinder kunnen in de gemeentelijke verordening voorwaarden worden gesteld aan de festiviteiten en activiteiten. Hierbij valt te denken aan een geluidsnorm van bijvoorbeeld 10 of 20 dB(A) hoger dan de reguliere norm of de verplichting om bepaalde maatregelen te treffen.

Ongevallenbestrijding

Op bedrijven waarbij motorvoertuigen (o.a. brandweer- en politiewagens en ambulances) uitrukken voor ongevallenbestrijding en brandbestrijding is het Activiteitenbesluit ook van toepassing. Het gaat daarbij ook om bergingsbedrijven die na een ongeval de weg vrijmaken. Het geluid als gevolg van het uitrukken van deze diensten blijft bij het bepalen van het maximale geluidsniveau buiten beschouwing.

Om geluidsoverlast zoveel mogelijk te beperken ligt het voor de hand dat bij de locatiekeuze van een dergelijke inrichting rekening wordt gehouden met de maximale geluidsniveaus die inherent zijn aan deze bedrijven.

Gladheidbestrijding

Voertuigen ten behoeve van gladheidbestrijding worden op gelijke wijze behandeld als andere speciale motorvoertuigen, zoals brandweerauto's en ambulances waarvoor speciale regels voor maximale geluidsniveaus gelden. Daarnaast zullen voor gladheidbestrijding vaak verkeersbewegingen in de avond of nachtperiode plaats vinden. Als er zoveel verkeersbewegingen zijn kan het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,r,LT}$) aangepast worden

Algemene milieuregels - Trillinghinder

Document	Toelichting "Trillinghinder voor type A en type B inrichtingen"	
Vindplaats milieuregels	Activiteitenbesluit	Afdeling 2.9, artikel 2.22a en 2.23
	Activiteitenregeling	nvt
Versie	1 januari 2013	

Waarover gaat deze toelichting?

Deze toelichting omvat een beschrijving van de voorschriften voor trillinghinder.

Voorschriften	
Normen trillingssterkte	

Normen trillingsterkte

Continue trillingen mogen niet voelbaar mogen zijn in geluidsgevoelige ruimten en verblijfsruimten van derden. Continue trillingen kunnen worden veroorzaakt door stationaire installaties zoals compressoren of koelmachines. Daarnaast kunnen trillingen worden veroorzaakt door het aan- en afrijden van vrachtwagens. Ook kunnen stans- en ponsactiviteiten (metaal- en elektrotechnische industrie) trillinghinder veroorzaken.

Voor de toelaatbare trillingssterkte is verwezen naar de Meet- en beoordelingsrichtlijn van de Stichting Bouwresearch Rotterdam. De trillingssterkte geldt in geluidsgevoelige ruimten en verblijfsruimten. Als door de gebruiker van de ruimte geen medewerking wordt verleend voor het uitvoeren van een meting, en het dus niet mogelijk is de trillingssterkte vast te stellen, zijn de normen niet van toepassing in die ruimte. Het bevoegd gezag kan via maatwerkvoorschriften een ander trillingsterkte toelaten. Deze mag niet lager zijn dan de streefwaarden in genoemde beoordelingsrichtlijn.

Geluidsgevoelige ruimten en verblijfsruimten

Als geluidsgevoelige ruimten worden aangemerkt een woonkamer, een slaapkamer en een keuken van ten minste 11 m².

Geluidsgevoelige verblijfsruimten zijn:

- leslokalen en theorie(vak)lokalen van onderwijsgebouwen;
- onderzoeks- en behandelingsruimten en ruimten voor patiëntenhuisvesting, alsmede recreatie- en conversatieruimten van ziekenhuizen en verpleeghuizen;
- onderzoeks-, behandelings-, recreatie-, en conversatieruimten, alsmede woon- en slaapruidten van verzorgingstehuizen, psychiatrische inrichtingen, medisch centra, poliklinieken en medische kleuterdagverblijven.

Algemene milieuregels - Algemeen overgangsrecht

Document	Toelichting "Algemeen overgangsrecht voor type A en type B inrichtingen"	
Vindplaats milieuregels	Activiteitenbesluit	§ 6.1, artikel 6.1, 6.4 en 6.6
	Activiteitenregeling	nvt
Versie	1 maart 2014	

Waarover gaat deze toelichting?

Deze toelichting omvat een beschrijving van het algemene overgangsrecht voor inrichtingen type A en B. Het algemene overgangsrecht regelt de overgangssituatie voor de bedrijven die volledig onder het Activiteitenbesluit zijn komen te vallen door:

- een wijziging van het Besluit omgevingsrecht, of
- een structurele verandering van activiteiten bij het bedrijf zelf, waardoor er geen activiteiten meer plaatsvinden waarvoor een omgevingsvergunning milieu nodig is.

Bedrijven die korter dan 3 jaar geleden volledig onder het Activiteitenbesluit zijn komen te vallen en daarvoor vergunningplichtig waren

- De omgevingsvergunning milieu van bedrijven is automatisch vervallen op het moment dat ze door een wijziging van het Besluit omgevingsrecht volledig onder het Activiteitenbesluit zijn komen te vallen.
- Als een bedrijf tijdens een lopende vergunningprocedure volledig onder het Activiteitenbesluit is komen te vallen, dan hoeft het bedrijf geen melding Activiteitenbesluit te doen. De vergunningaanvraag wordt dan als melding aangemerkt. Er hoeft dus geen besluit meer genomen te worden op de aanvraag.
- Vergunningvoorschriften voor een bepaald aspect blijven 3 jaar na het vervallen van de vergunning gelden als maatwerkvoorschrift, mits hiervoor maatwerk mogelijk is in het Activiteitenbesluit;
- Als maatwerk niet mogelijk is en de eisen in het Activiteitenbesluit zijn strenger, dan gelden de vergunningvoorschriften nog 6 maanden na het vervallen van de vergunning als maatwerkvoorschrift. Daarna gelden de eisen uit het Activiteitenbesluit.
- Als maatwerk niet mogelijk is en de eisen in het Activiteitenbesluit zijn soepeler, dan gelden de eisen uit het Activiteitenbesluit vanaf het moment dat het bedrijf volledig onder het Activiteitenbesluit valt.

Bedrijven die langer dan 3 jaar geleden volledig onder het Activiteitenbesluit zijn komen te vallen en daarvoor vergunningplichtig waren

- De omgevingsvergunning milieu van bedrijven is automatisch vervallen op het moment dat ze door een wijziging van het Besluit omgevingsrecht volledig onder het Activiteitenbesluit zijn komen te vallen.
- De vergunningvoorschriften voor een bepaald aspect gelden niet meer automatisch als maatwerkvoorschrift.
- Als in het Activiteitenbesluit voor een bepaald aspect maatwerk mogelijk is, dan kan het bevoegd gezag de eisen uit de vergunning hebben opgenomen in een nieuw maatwerkvoorschrift. Het opstellen van een maatwerkvoorschrift is een besluit waartegen bezwaar en beroep mogelijk is.
- Als in het Activiteitenbesluit voor een bepaald aspect geen maatwerk mogelijk is, dan gelden de eisen uit het Activiteitenbesluit, ongeacht of ze strenger of soepeler zijn.

Bedrijven die op 1 januari 2008 volledig onder het Activiteitenbesluit zijn komen te vallen en daarvoor onder een inmiddels vervallen amvb (artikel 8.40-besluit) vielen

- Nadere eisen die op grond van de vervallen amvb zijn genomen blijven zonder tijdslimiet gelden, mits hiervoor maatwerk mogelijk is vanuit het Activiteitenbesluit.
- Wanneer nadere eisen iets reguleerden waarvoor onder het Activiteitenbesluit géén maatwerk mogelijk is, dan gelden de eisen van het Activiteitenbesluit.